

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ตำบลศรีสุขสำราญ เป็น ๑ ใน ๕ ตำบลของอำเภออุบลรัตน์ ตำบลศรีสุขสำราญ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภออุบลรัตน์ ๒๘ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลนาจั่ว อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลนาคำ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น

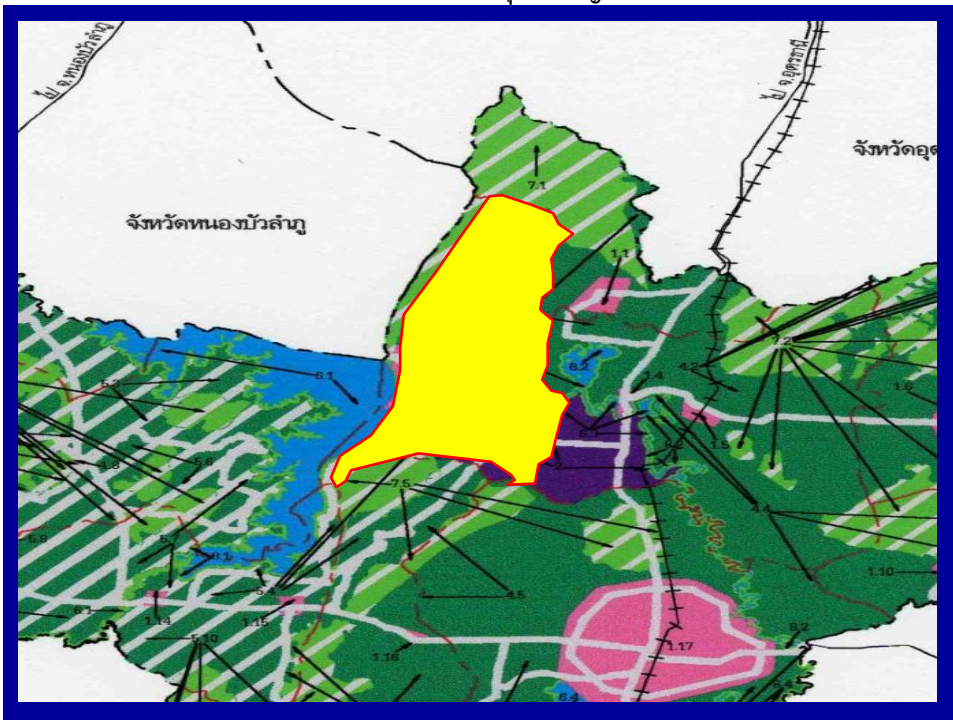
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลดงเมืองแอม อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เทศบาลเมืองคำและตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู

การตั้งหมู่บ้านมักจะรวมตัวกันตั้งบ้านเรือนกันเป็นชุมชนเป็นหมู่บ้าน ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะตั้งชื่อหมู่บ้านอยู่ตามถนนหนทาง ตามชื่อหนองน้ำ ตามลำห้วยที่มีอยู่เดิมและสภาพพื้นที่ตั้งหมู่บ้าน

เนื้อที่ มีพื้นที่ทั้งหมด ๘๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๗,๕๗๑ ไร่
แผนที่ ที่ตั้งและอาณาเขตตำบลศรีสุขสำราญ

ภาพที่ ๑ แสดงแผนที่ที่ตั้งและอาณาเขตตำบลศรีสุขสำราญ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ ตำบลศรีสุขสำราญ โดยสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยประมาณ ๑๕๐-๓๐๐ เมตร ลักษณะโดยทั่วไปเป็นที่สูงต่ำ เป็นที่ราบสูงลาดเอียงไปทางทิศใต้ ซึ่งมีเทือกเขาภูพานคำ บริเวณต่ำสุดของพื้นที่ เป็นแนวลำห้วยคุ่มมูไหลตัดผ่านพื้นที่ตำบลผ่านตำบลนาคำและตำบลบ้านดงไหลลงสู่แม่น้ำพอง ที่บ้านกุดเชียงมีตำบลบ้านดง อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูร้อน ถึงแม้ว่าเคยปรากฏบ่อยครั้งว่าอากาศยังคงหนาวเย็นยืดเยื้อมาจนถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ โดยส่วนใหญ่แล้วอากาศจะ เริ่มอบอ้าว ในเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงประมาณต้นเดือนพฤษภาคมซึ่งอาจจะมีฝน เริ่มตกอยู่บ้างในปลายเดือนเมษายน

ฤดูฝน จะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเรื่อยไปจนถึงปลายเดือนตุลาคม และมักปรากฏเสมอว่าฝนทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม แต่ระยะเวลาการทิ้งช่วงมักจะไม่เหมือนกันในแต่ละปี

ฤดูหนาว เนื่องจากเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ ทำให้ได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือก่อนภูมิภาคอื่น อุณหภูมิจะเริ่มลดต่ำลงตั้งแต่เดือนตุลาคมและจะสิ้นสุดประมาณเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน ภูมิประเทศส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับเชิงเขาและเป็นภูเขาหินทราย ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย มีป่าดงดิบแล้งค่อนข้างสมบูรณ์ โดยเป็นแบบตะพักลำน้ำ (terrace) ที่เกิดจากการกระทำของขบวนการของน้ำนานมาแล้ว ประกอบด้วยบริเวณที่เป็นลานตะพัก ลำน้ำระดับต่ำ ระดับกลาง และระดับสูง ลักษณะพื้นที่ที่มีทั้งที่เป็นที่ราบแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงลูกคลื่นลอนชัน จะอยู่ถัดจากบริเวณที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึงขึ้นมา ซึ่งพื้นที่เหล่านี้จะพบในบริเวณทั่วไปของจังหวัดขอนแก่น กล่าวคือทางตอนเหนือ ทางตะวันออก และทางใต้ บางแห่งใช้สำหรับทำนาและบางแห่งใช้สำหรับปลูกพืชไร่ อีกทั้งยังมีบริเวณที่ลาดเชิงเขา (foot hill slope) เป็นที่ลาดเชิงเขาที่ตะกอนบริเวณที่เกิดจากการกระทำของน้ำนานมาแล้วทับถมกัน บริเวณนี้จะพบอยู่ในอำเภออุบลรัตน์

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ และเป็นแหล่งต้นน้ำของลำห้วยสาขาหลายสาย พื้นที่ด้านตะวันตกยาวตามแนวเทือกเขาภูพานคำซึ่งเป็นลำห้วยหลักคือ ลำห้วยคุ่มมุ่ม ที่ไหลผ่านตำบลศรีสุขสำราญลงสู่แม่น้ำพอง และมีลำห้วยสาขาในเขตพื้นที่ตำบล ดังนี้

ลำดับ	ชื่อลำห้วย	สถานที่ตั้ง
๑	ลำห้วยตาดโตน	บ้านหนองแสงน้อย
๒	ลำห้วยจิก	บ้านสำราญเหนือ
๓	ลำห้วยบอน	บ้านท่าพระยาณรงค์
๔	ลำห้วยยาง	บ้านโคกกลาง
๕	ลำห้วยซ่อง	บ้านโคกกลาง(แนวเขตตำบลนาคำ-ศรีสุขสำราญ)

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

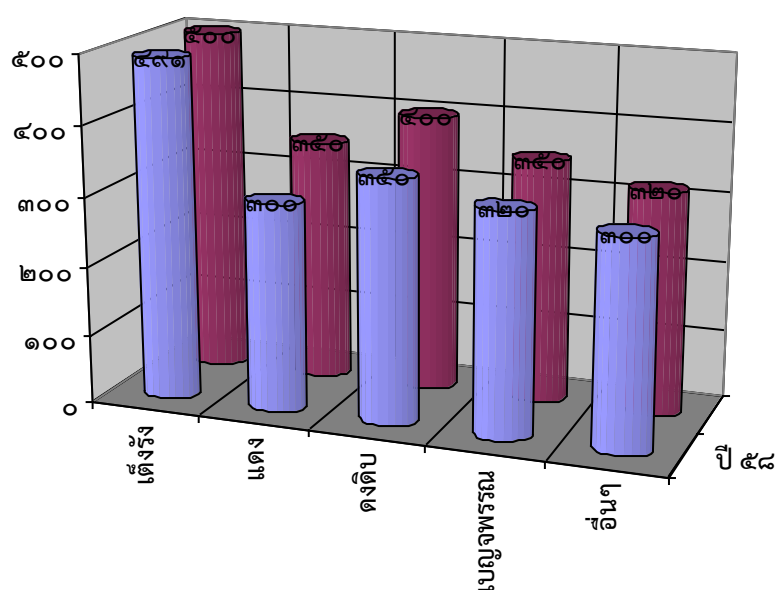
- ฝายกั้นน้ำ ๑๓ แห่ง
- บ่อบาดาล ๒๘ แห่ง
- ประปา ๑๒ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ ๗ แห่ง (อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก ๑ แห่ง และแบบน้ำล้น ๖ แห่ง)

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

พื้นที่ตำบลศรีสุขสำราญประมาณ ๔๐% เป็นภูเขาที่มีป่าไม้ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ส่วนมากจะเป็นป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณรสลับป่าดิบแล้งซึ่งยังมีความอุดมสมบูรณ์และเป็นแหล่งอาหารของประชาชนในพื้นที่ ส่วนป่าที่เป็นป่าชุมชนทั้งที่อยู่ในการดูแลของชุมชน/หมู่บ้าน แยกเป็นดังนี้

๑) ป่าชุมชนโคกฮาบ	มีพื้นที่ทั้งหมด	๒๑๕ ไร่	ตั้งอยู่พื้นที่บ้านหนองแสง หมู่ที่ ๖
๒) ป่าชุมชนค่ายลูกเสือ	มีพื้นที่ทั้งหมด	๘๐ ไร่	ตั้งอยู่พื้นที่บ้านศาลาดิน หมู่ที่ ๗
๓) ป่าหัวดอน	มีพื้นที่ทั้งหมด	๑๑ ไร่	ตั้งอยู่พื้นที่บ้านโคกกลาง หมู่ที่ ๕
๔) ป่าโคกทับช้าง	มีพื้นที่ทั้งหมด	๖๓ ไร่	ตั้งอยู่พื้นที่บ้านท่าพระยาณรงค์ หมู่ที่ ๔

: หน่วยเป็นไร่ (ที่माणงสงเสริมการเกษตร)

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

ประวัติความเป็นมา

เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๔๓๕ โชนขุนจัดและโชนทุม สองสามีภรรยาได้ย้ายถิ่นฐานครอบครัวมาจากบ้านพระลับ อำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น ที่ตำบลบ้านนาคำ ตำบลบ้านดงอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น พร้อมด้วยลูกหลานจำนวน ๕ คน คือ

๑. ปู่สิงห์ ยมโคตร เคยเป็นผู้ใหญ่บ้านนาคำ ลูกหลานของท่านคือพ่อใหญ่คำผาย ยมโคตร อดีตผู้ใหญ่บ้านบ้านหนองไหล ตำบลนาคำปัจจุบันลูกหลานอยู่บ้านหนองไหล ตำบลนาคำ อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

๒. ย่าม่อ ผมโคตร แต่งงานกับปู่จารย์ออน นาหัวดง อดีตเคยเป็นผู้บวชเรียนเป็นผู้บวชเรียน เป็นครูสอนธรรมะบ้านเดิมอยู่จังหวัดอุบลราชธานี

๓. ปู่ช่อ ยมโคตร เคยไปอยู่บ้านสะอาด มาตั้งบ้านหนองแวงประชา (หนองแวงบกตั้ง) ตำบลดงเมืองแอม อำเภอลาสนกวาง จังหวัดขอนแก่น ภายหลังย้ายกลับมาอยู่บ้านนาคำ

๔. ปู่ยอ ยมโคตร ย้ายไปอยู่บ้านหนองอ้อ อำเภอนองว้าวขอ จังหวัดอุดรธานี ภายหลังกลับมาอยู่บ้านนาคำ

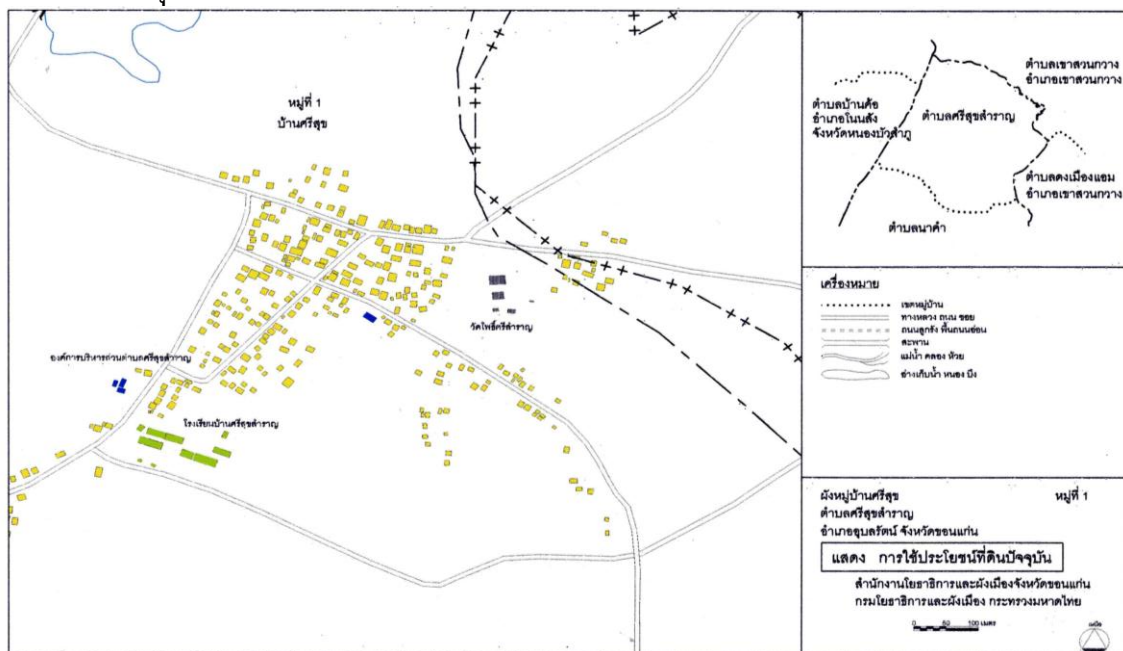
๕. ปู่พวง ยมโคตร แต่งงานกับย่าตุ้ มีลูก ๓ คน คือพ่อใหญ่เคน ยมโคตร(เป็นผีตายตายน)
แม่ใหญ่สุน สิงห์น้อย และแม่ใหญ่สุณี นรสิงห์ บ้านสำราญ ตำบลศรีสุขสำราญ

ประมาณ ปี พ.ศ.๒๔๔๓ โชนขุนจัดและโชนทุม พร้อมด้วยลูกหลาน คือปู่จารย์ออน ย่าม่อ
ย่ายอ ปู่พวง ปู่เซียงขุน ปู่กุด หลวงเสนห์ ปู่อด ปู่ทองดี พ่อเผ่าสี ปู่เหม็น ปู่เซียงบุญมา เป็นต้น
ได้อพยพมาอยู่ที่คำบอน เนื่องจากที่นี่เป็นที่อุดมสมบูรณ์ มีน้ำดีมีน้ำใช้ตลอดปี ถึงหน้าแล้งจะมีน้ำที่
วังฮ้วยแล้งเป็นน้ำในการอุปโภค บริโภค

การย้ายถิ่นของคนสมัยก่อน ก็เพื่อจับจองที่ดินทำกิน ซึ่งแต่ก่อนเรียกว่าจับนา ที่ตรงไหนอุดม
สมบูรณ์ ดินดำ น้ำชุ่มก็จะจับจองและคนสมัยก่อนนั้นมีคุณธรรมสูงมาก เพียงถางป่าเป็นทิว(แนว)ไว้ก็
จะไม่มีใครมาแย่งชิงกัน

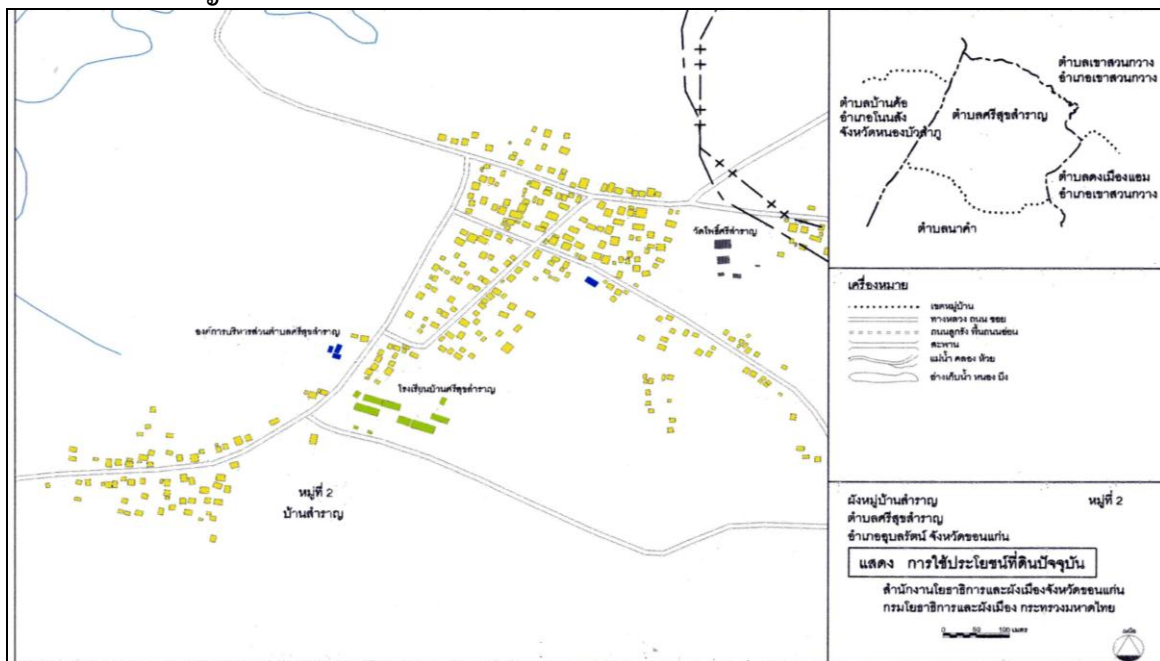
เมื่อมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่คำบอน(บ้านศรีสุข หมู่ที่ ๑ ปัจจุบัน) มีหลังคาเรือนประมาณ ๑๐
กว่าหลัง มีวัดหนึ่งแห่ง หลวงพ่อต้าง เป็นเจ้าอาวาส อาชีพหลักของชาวบ้าน คือ ตักขี้ยาง(ไม้ยาง
นา)จนหมู่บ้านอื่นเรียกติดปากว่า “บ้านบอนขี้ยาง” นอกจากนั้นก็หาของป่า เช่น ขี้ขี้(ยางไม้) ลำ
สัตว์เพื่อเป็นอาหาร ส่วนการเกษตร เป็นการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์เพื่อพอกิน จากการสอบถามคนเก่า
คนแก่ ในการทำการเกษตรบอกว่า ในเมื่อดินน้ำอุดมสมบูรณ์ทำไมจึงทำนาไม่พอกิน ได้รับคำตอบ คือ
แม้จะทำมากก็ตามแต่ก็ไม่สามารถรักษาได้ เพราะสัตว์ป่ามีมากที่มากกัดกิน ทำลาย เช่น กระต่าย นก
หมูป่า ที่สำคัญที่สุดคือช้างป่า ที่มันทำลายพืชจนไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้และทำไว้แต่พอกิน
เท่านั้น จึงได้มาหาขี้ขี้ เพื่อทำเป็นกระบอง(คบไฟ)ขายลิ้มละ ๑๐ สตางค์ บางครั้งก็นำไปแลกข้าวที่
บ้านนาคำ บ้านดง นำมาแล้ว ได้มีชาวบ้านได้ย้ายถิ่นฐานจากตำบลนาคำ อำเภอน้ำพอง(เดิม)จังหวัด
ขอนแก่น เพื่อทำการเกษตรกรรมตามพื้นที่ ซึ่งเป็นที่ห่างไกล ที่ต้องเฝ้าระวังในการบุกรุกพืชไร่ นา
ที่สัตว์ป่าจะลงมาทำลายหรือกินพืชไร่ ได้รับความเสียหาย อีกทั้งยังลดระยะเวลาการเดินทางด้วย จึง
มาสร้างบ้านเรือนอยู่ตามพื้นที่การเกษตรของตนเอง ซึ่งบ้านหลัก ๆ ในปัจจุบันที่มีคือ บ้านศรีสุข
บ้านสำราญ บ้านโนนศิลา บ้านท่าพระยาณรงค์ บ้านโคกกลาง(ตามลำดับของแต่ละหมู่ที่ได้เรียงไว้)
และตั้งตำบลตามพระราชบัญญัติปกครองท้องที่ ๒๔๕๗ กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศตั้งตำบลศรี
สุขสำราญ เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๑ ถือเป็นตำบลสุดท้ายของอำเภออุบลรัตน์ โดยแยกพื้นที่จาก
ตำบลบ้านดง อำเภอน้ำพอง(เดิม) จังหวัดขอนแก่น และบ้านศรีสุขได้แยกหมู่บ้านออกเป็น ๒ หมู่ อีก
หมู่หนึ่งหรือ คุ่มนอก ของบ้านศรีสุข เรียกว่า บ้านสำราญ ถ้าเรียกแยกจะทำให้คนสับสนกับบ้าน
สำราญเพี้ยพาน จึงตั้งชื่อรวมเพื่อจดจำง่ายเรียกเป็นตำบลศรีสุขสำราญ และปัจจุบันมี ๑๐ หมู่บ้าน
ได้แก่

๑. บ้านศรีสุข

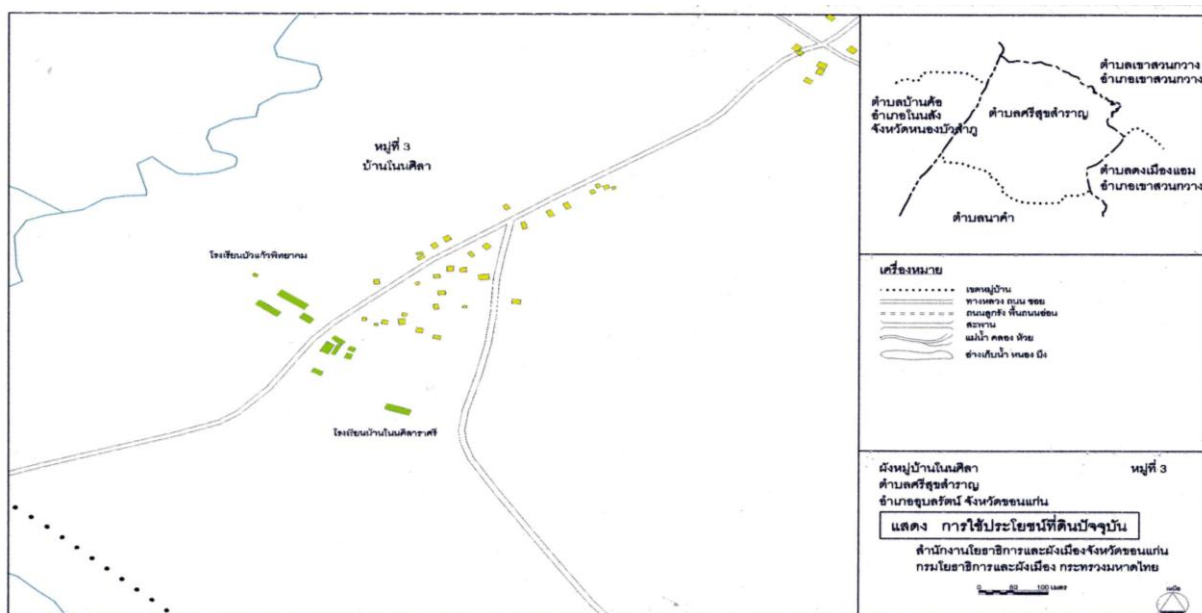
อยู่ในเขตของหมู่ที่ ๑ เดิมย้ายมาจากบ้านบอน เนื่องจากเกิดโรคระบาด(โรคฝีดาษ) ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “ไข้бакห่าง” มาตั้งหมู่บ้านใหม่ที่บ้านกแดดแต่ ทำให้ผู้ที่อพยพมาหายป่วยทุกคน รวมถึงโชนชุดจัดและโชนทุม ทำให้ทุกคนอยู่เย็นเป็นสุขกันถ้วนหน้า จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านศรีสุข” หมู่ที่ ๔ ตำบล บ้านดง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อนายหอม ยมโคตร และผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบันคือนายสมยง ธงพรรษา

๒. บ้านสำราญ

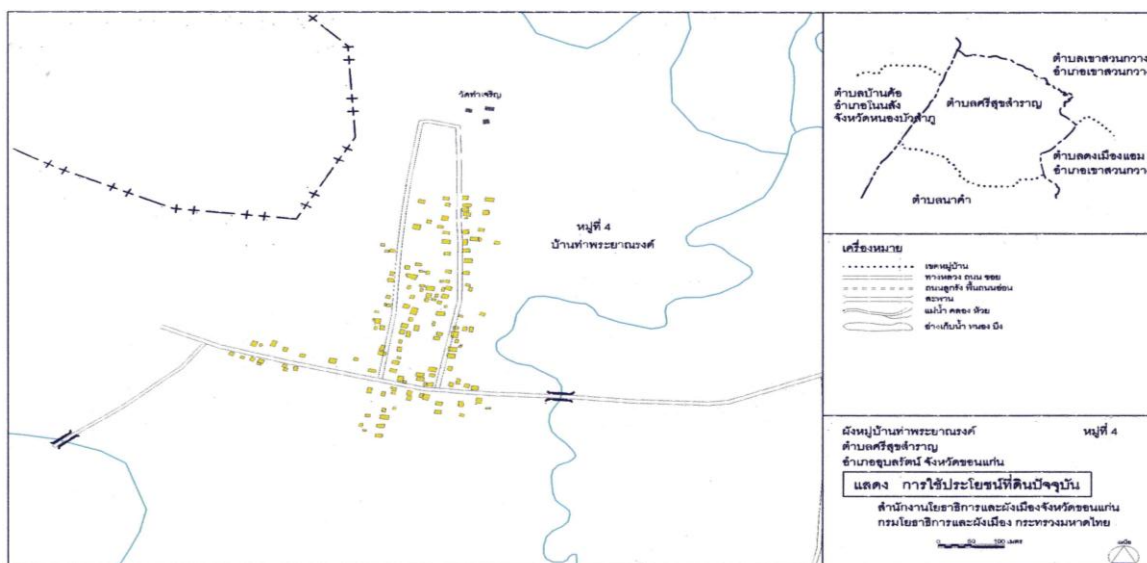
อยู่ในเขตของหมู่ที่ ๒ จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๔๗๒ เดิมเป็นคุ่มหนึ่งของบ้านศรีสุข ที่เรียกกันว่า คุ่มนอก ซึ่งมีเพียง ๒ ครอบครัวที่ย้ายมาตั้งบ้านเรือน ส่วนบ้านศรีสุขเดิมเรียกว่า คุ่มใน เมื่อมีคนอพยพมาเพิ่มขึ้นจึงกลายเป็นหมู่บ้าน เกิดการขยายตัวของชุมชน และตั้งชื่อหมู่บ้านว่า บ้านสำราญ ผู้ใหญ่บ้านคนแรก ชื่อ พ่อผู้ใหญ่ธรรมมา สุพรรณคุ่ม และคนปัจจุบันคือนายนริน ขุนอาจ

๓.บ้านโนนศิลา

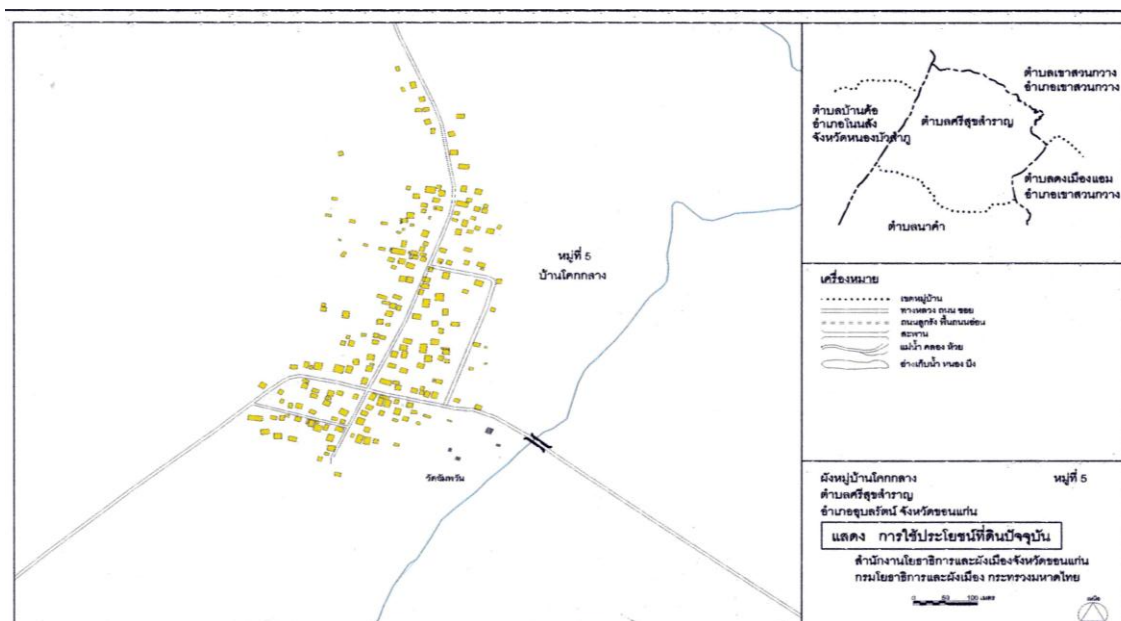
อยู่ในท้องที่หมู่ที่ ๓ ของตำบลศรีสุทธาราม เรียกชื่อตามพื้นที่เพราะเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ที่สูง พื้นที่หินกรวด/หินศิลาแลงและหินทรายมีจำนวนมาก เพราะเป็นเนินหิน จึงเรียกว่า บ้านโนนศิลา หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านดง(เดิม) ผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือ พ่อผู้ใหญ่โส มหาหงส์ และคนปัจจุบันคือ นายทองอินทร์ ยาตาแสง

๔.บ้านท่าพระยาณรงค์

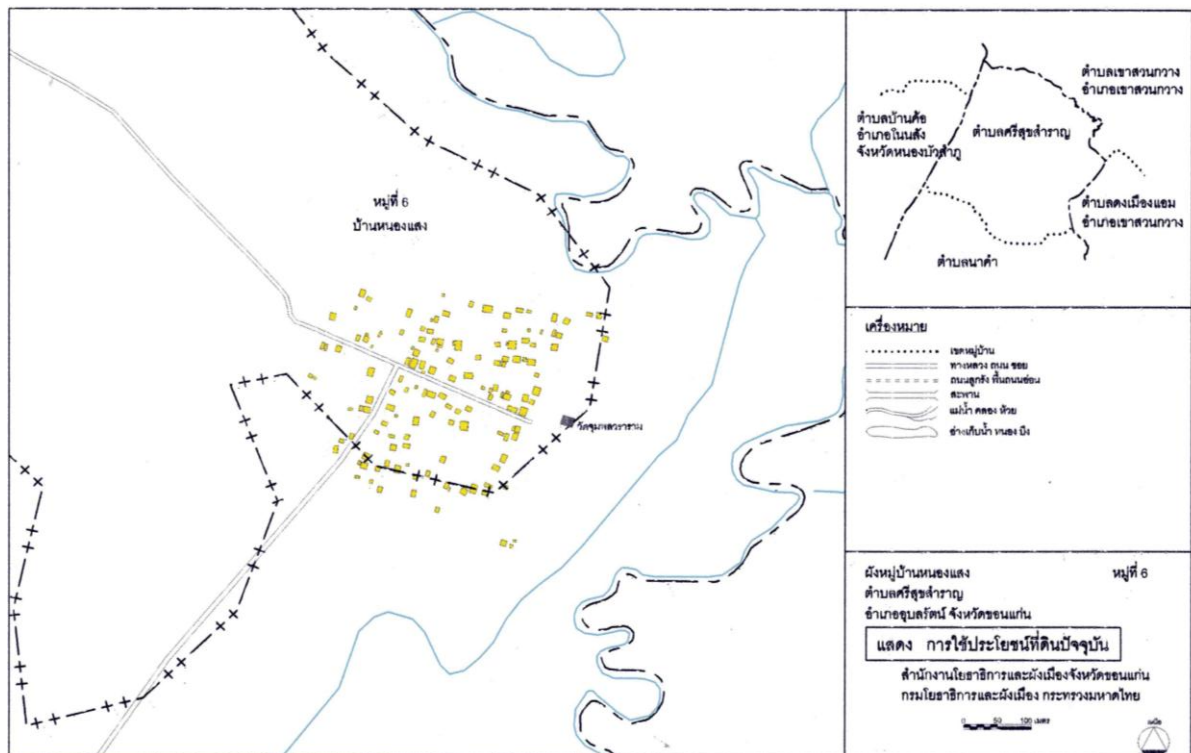
อยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๔ และ เนื่องจากการเดินทางของพระยาณรงค์ที่ได้ได้รับคำสั่งจาก ผู้ปกครองมณฑลอุดร(หลวงประจักษ์ศิลปาคม)เจ้าเมืองสมัยก่อน ให้ตัดเส้นทางคมนาคมโดยนำไพร่พล เดินทางด้วยเกวียนและมาค้างแรมที่ บ้านท่าพระยาณรงค์ เพื่อจะตัดถนนไปกรุงเทพมหานคร แต่ท่าน ได้ป่วยด้วยโรคอหิวาตกโรค ระหว่างเดินทางกลับหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจและเดินทางกลับที่บ้านกุด ก้อง ตำบลโพธิ์ศรีสำราญ อำเภอนโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี เดิมเรียกว่า บ้านโสกจิก ขึ้นกับบ้านศรี สุข ต่อมาเมื่อหมู่บ้านขยายตัวได้มีหลวงปู่หมุน จากบ้านหนองแขวงประชา ได้มาตั้งหลักบ้านและ เปลี่ยนชื่อหมู่บ้านใหม่ ว่า “บ้านท่าพระยาณรงค์” ผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อ พ่อผู้ใหญ่หุ่น มหาหงส์ คนปัจจุบันคือ กำนันสุรพงษ์ เพ็งพิทักษ์

๕.บ้านโคกกลาง

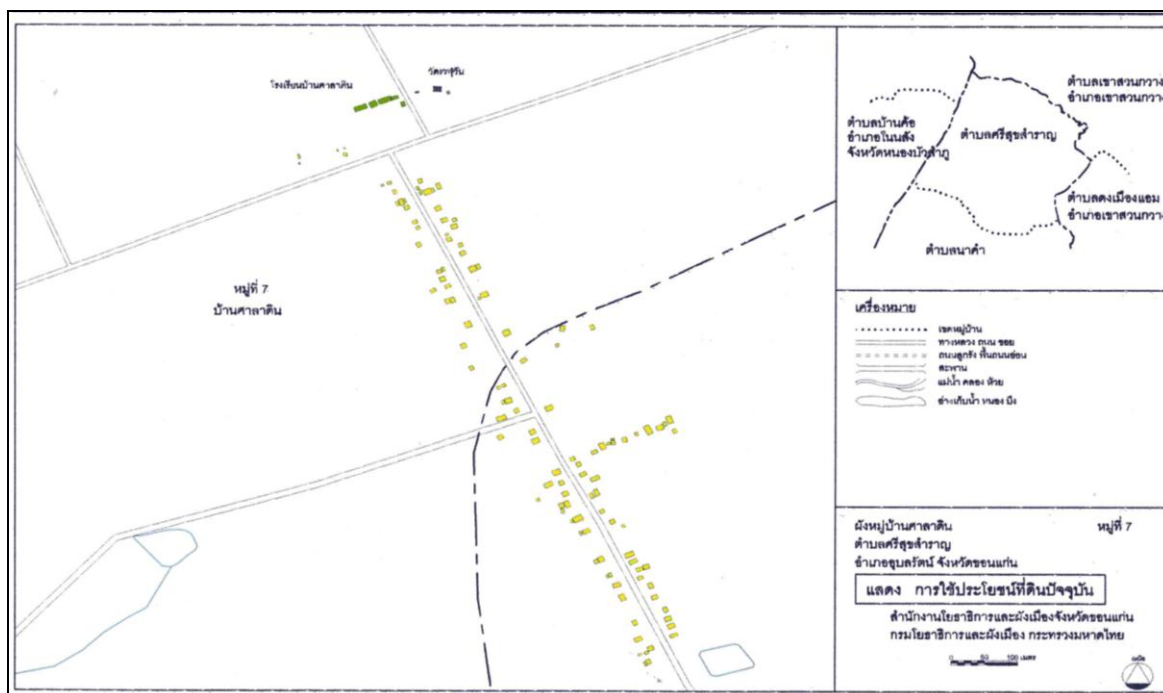
อยู่ในเขตหมู่ที่ ๕ เป็นหมู่บ้านที่มีที่มาจากการย้ายถิ่นจากบ้านโนนศิลา เดิมชื่อบ้านนาอ้อม อันเนื่องมาจากหมู่บ้านได้เป็นที่สันดอน อยู่รายรอบด้วยพื้นที่ทำนา การเพื่อดูแลพืชไร่ นาที่อาจเกิดความเสียหายจากสัตว์ป่าและเกิดความสะดวกต่อการเดินทาง ทำให้ต้องย้ายครอบครัวเข้ามาอาศัยอยู่ตามพื้นที่ทำกินของตนเอง ครอบครัวพ่อใหญ่กุด มหาหงส์ เป็นครอบครัวแรกที่ย้ายครอบครัวมา ต่อมา มีนางที, นายโก โขโคตร ครอบครัวส่วนใหญ่ที่ย้ายมาต้องข้ามลำห้วยคุ่มมุ่ม ซึ่งฤดูน้ำหลาก น้ำไหลเชี่ยวมาก จนไม่สามารถเดินทางไป-กลับได้ จึงต้องรวมตัวกันตั้งหมู่บ้าน ขึ้นเรียกตามพื้นที่ เดิมเรียกว่า บ้านโคกกลางนาอ้อม(โคก หมายถึง ป่าที่เป็นเนิน ส่วนคำว่า กลาง หมายถึงความได้ตามตัว นาอ้อม หมายถึง พื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่นา)ต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อใหม่ คือบ้านโคกกลาง มีผู้ใหญ่บ้านคนแรกประมาณปี ๒๔๘๐ คือ พ่อผู้ใหญ่ชุย หงษ์ทอง/พ่อผู้ใหญ่อ่วม หงษ์ทอง/พ่อใหญ่สิงห์แก้ว มหาหงส์/นายคำสิงห์ มหาหงส์/นายสมบุญ โขโคตร นายสมควร หงษ์ทอง นายสมควร ชาปัญญาในปัจจุบันคือนายบังอร ชัยเจริญ

๖.บ้านหนองแสง

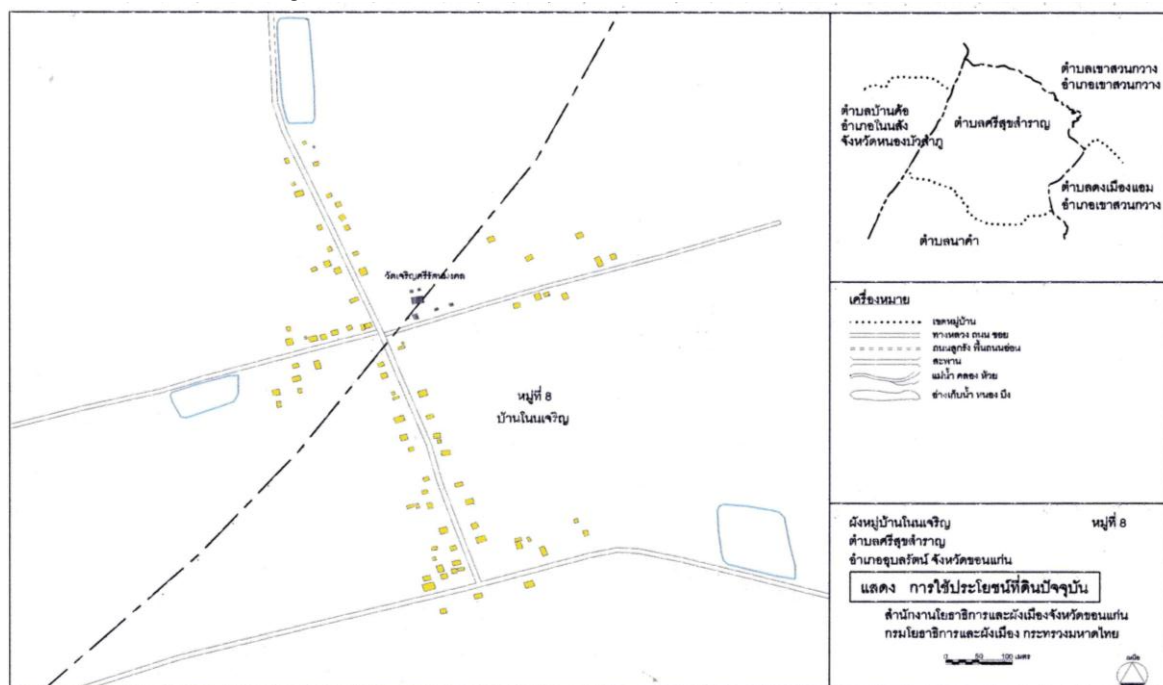

อยู่ในเขตหมู่ที่ ๖ ซึ่งคำว่า “หนอง” หมายถึง น้ำ บึง คลอง ส่วนคำว่า “แสง” คือชื่อต้นไม้ที่เกิดตามริมน้ำที่ชาวบ้านเรียกว่า ต้นแสง เป็นหมู่บ้านที่แยกออกมาจากบ้านศรีสุข จากที่ดินที่เป็นมรดกจากการจับจองที่ดินแล้วแบ่งให้ลูกหลาน ซึ่งทำเลอยู่ไกล การเดินทางยากลำบากจึงได้มีการครอบครัวย้ายออกจากหมู่บ้านเดิมมาตั้งเป็นหมู่บ้าน ต่อมาเพื่อได้มีการจัดตั้งตำบลศรีสุขสำราญ บ้านหนองแสงจึงได้กำหนดเขตพื้นที่เป็นหมู่บ้านหนึ่งในตำบลศรีสุขสำราญ ผู้ใหญ่บ้านคนแรก คือพ่อผู้ใหญ่นาคพันธ์ ถิวดา ปัจจุบันคือนายวุฒิพงษ์ คันธภูมิ

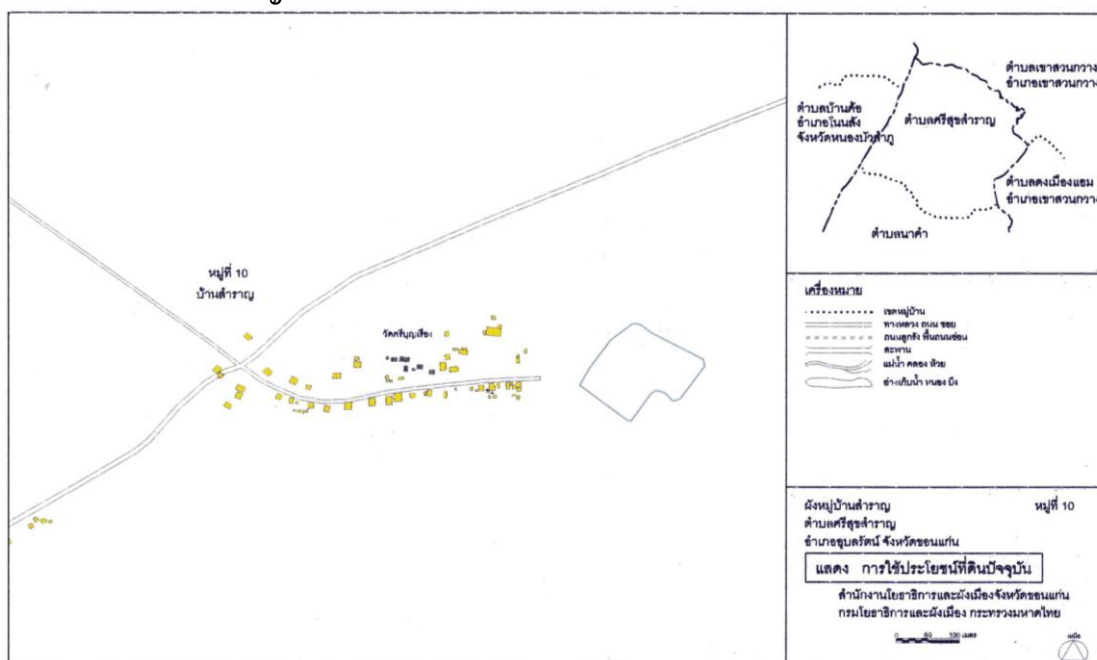
๗. บ้านศาลาดิน

๘. บ้านโนนเจริญ

๑๐. บ้านสำราญเหนือ

อยู่ในเขตหมู่ที่ ๑๐ แยกตัวออกมาจากบ้านสำราญ หมู่ที่ ๒ ซึ่งเป็นหมู่บ้านตำบลผู้ใหญ่บ้านคือนายสมบัติ คุณแก้ว

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ก่อตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ยกฐานะจากสภาตำบลศรีสุขสำราญและใช้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในเขตตำบลศรีสุขสำราญ เว็บไซต์องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ : www.Srisuksamran.go.th

เอกสารอ้างอิง ตำนานตำบลศรีสุขสำราญ เรียบเรียงโดย นายจำนง นาหนองตูม

๒.๑ เขตการปกครอง แบ่งออกเป็น ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ปกครอง	หมายเหตุ
๑	บ้านศรีสุข	นายสมยง ธงพรรษา	ผู้ใหญ่บ้าน
๒	บ้านสำราญ	นายนริน ขุนอาจ	ผู้ใหญ่บ้าน
๓	บ้านโนนศิลา	นายทองอินทร์ ยาตาแสง	ผู้ใหญ่บ้าน
๔	บ้านท่าพระยาณรงค์	นายสุรพงษ์ เพ็งพิทักษ์	กำนัน
๕	บ้านโคกกลาง	นายบังอร ชัยเจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน
๖	บ้านหนองแสง	นายวุฒิพงษ์ คันธภูมิ	ผู้ใหญ่บ้าน
๗	บ้านศาลาหิน	นายบัวทอง แก้วทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
๘	บ้านโนนเจริญ	นายบัวเรียน พงษ์พิชชะณู	ผู้ใหญ่บ้าน
๙	บ้านห้วยเตย	นายพงษ์รัตน์ กงนอก	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๐	บ้านสำราญเหนือ	นายสมบัติ คุณแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ได้เลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๘ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๔ หมู่บ้านละ ๑ คน ๑๐ หมู่บ้าน รวม สมาชิกสภาท้องถิ่น ๑๐ คน

ประกอบด้วย คณะผู้บริหาร

นายประจักษ์ นาหนองตูม นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

นายบัณฑิต สอนโว รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คนที่ ๑

นายบุญสวน ถิวดตา รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คนที่ ๒

นางสมสนิท ฐานะ เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สมาชิกสภาท้องถิ่น

นายสุบรรณ เหลารินทร์ สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑

นายอนันต์ คชอินทร์ สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๒

นายสุชาติ กุลทนต์ สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓

นายอุเรียน เหลาสา สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๔ (รองประธานสภา อบต.)

นายณัฐรัตน์ เตียประพงษ์ สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๕

นายทองสุข สิทธิจันทร์ สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖

นายคำปาง เทพขาม สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๗

นายบุญมี โทมา สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๘(ประธานสภา อบต.)

นายสมเกียรติ ขจรบุรี สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๙(เลขานุการสภา)

นายหนูไกร แสนอับ สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑๐

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร : หน่วยเป็นคน (ที่มาสำนักทะเบียนท้องถิ่นอำเภออุบลรัตน์)

จำนวนประชากร(ตามทะเบียนราษฎร)ทั้งสิ้น ๕,๕๘๔ คน แยกเป็น ชาย ๒,๘๑๒ คน หญิง ๒,๘๑๐ คน แยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนประชากรของตำบลศรีสุขสำราญตามทะเบียนราษฎรจากสำนักทะเบียนอำเภออุบลรัตน์

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	ประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน
			ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านศรีสุข	นายสมยง ธิงพรรษา	๑๔๙	๑๕๘	๓๐๗	๗๓
๒	บ้านสำราญ	นายนรินทร์ ขุนอาจ	๒๕๖	๒๗๔	๕๓๐	๑๓๒
๓	บ้านโนนศิลา	นายทองอินทร์ ยาตาแสง	๑๖๕	๑๘๒	๓๔๗	๘๗
๔	บ้านท่าพระยาณรงค์	นายสุรพงษ์ เฟ็งพิทักษ์(กำนัน)	๓๓๖	๓๑๖	๖๕๒	๑๗๘
๕	บ้านโคกกลาง	นายบังอร ชัยเจริญ	๕๐๓	๕๑๓	๑,๐๑๖	๒๓๘
๖	บ้านหนองแสง	นายวุฒิพงษ์ คั่นธุมิ	๓๓๓	๓๑๘	๖๕๑	๑๖๒
๗	บ้านศาลาดิน	นายบัวฮอง แก้วทอง	๓๕๓	๓๔๖	๖๙๙	๑๕๖
๘	บ้านโนนเจริญ	นายบัวเรียน พงษ์พิชชนะ	๑๘๓	๑๙๓	๓๗๖	๙๓
๙	บ้านห้วยเตย	นายพงษ์รัตน์ กงนอก	๑๘๗	๑๗๐	๓๕๗	๑๐๐
๑๐	บ้านสำราญเหนือ	นายสมบัติ คุณแก้ว	๓๔๗	๓๔๐	๖๘๗	๑๖๖
รวมทั้งสิ้น			๒,๘๑๒	๒,๘๑๐	๕,๖๒๒	๑,๓๘๘

ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๓

การคาดการณ์ในอนาคตตามข้อมูลเปรียบเทียบกับ ๒ ปีที่ผ่านมา มีประชากรเพิ่มขึ้นจากการเกิดและการย้ายถิ่นที่อยู่ของประชากร โดยเฉพาะวัยแรงงานอีกทั้งภาวะเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ รายได้ของประชากร ดังนั้น จึงสรุปว่าจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นนั้น อยู่กับการประกอบอาชีพของคนในพื้นที่และภาวะการณเกิดของประชากรในตำบล

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร : หน่วยเป็นคน (ที่มาสำนักทะเบียนท้องถิ่นที่อำเภออุบลรัตน์)

แยกตามช่วงอายุ

หมู่ ที่	ช่วงอายุระหว่าง(ปี/คน)																รวม
	๐-๑๐		๑๑-๒๐		๒๑-๓๐		๓๑-๔๐		๔๑-๕๐		๕๑-๖๐		๖๑-๗๐		๗๑ปี ขึ้นไป		
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	
๑	๒๐	๒๐	๒๒	๑๙	๑๖	๒๒	๓๓	๓๑	๒๒	๒๒	๑๘	๒๘	๑๒	๙	๕	๗	๓๐๗
๒	๒๕	๒๒	๔๑	๔๐	๓๓	๔๕	๔๙	๓๙	๔๗	๕๒	๒๗	๓๔	๒๕	๒๒	๑๓	๑๖	๕๓๐
๓	๒๑	๑๖	๑๗	๓๒	๒๘	๒๖	๑๘	๒๖	๓๖	๓๑	๒๖	๒๖	๑๒	๑๕	๗	๑๐	๓๔๗
๔	๕๐	๔๔	๔๗	๔๙	๕๕	๔๘	๕๕	๕๑	๕๑	๕๖	๔๓	๔๔	๒๐	๑๙	๙	๑๒	๖๕๒
๕	๖๗	๖๙	๙๗	๕๔	๖๕	๖๘	๘๖	๙๓	๘๒	๙๑	๕๕	๗๐	๓๑	๔๓	๒๑	๒๔	๑,๐๑๖
๖	๔๓	๔๙	๔๙	๕๐	๕๗	๔๙	๖๒	๔๕	๕๔	๖๐	๓๙	๓๓	๒๑	๑๙	๑๑	๑๐	๖๕๑
๗	๕๘	๔๓	๕๑	๔๒	๔๘	๕๑	๖๒	๕๓	๖๒	๗๔	๔๕	๔๘	๒๐	๑๙	๘	๑๕	๖๙๙
๘	๒๔	๒๙	๒๒	๓๓	๒๖	๒๖	๓๕	๓๓	๓๗	๒๕	๒๑	๓๐	๑๓	๑๐	๓	๙	๓๗๖
๙	๒๗	๒๓	๓๑	๒๒	๒๕	๒๔	๒๓	๔๐	๓๕	๒๓	๒๑	๒๓	๑๕	๑๔	๕	๖	๓๕๗
๑๐	๔๗	๕๐	๕๕	๔๘	๕๑	๔๕	๖๖	๖๕	๕๑	๕๔	๓๙	๓๙	๒๕	๒๖	๑๕	๑๑	๖๘๗
รวมทั้งสิ้น																	๕,๖๒๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา : หน่วยเป็นคน (ที่มาข้อมูล : กองการศึกษา)

ปัจจุบันในพื้นที่ตำบลศรีสุขสำราญ มีโรงเรียนในพื้นที่ จำนวน ๖ โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง สามารถแยกได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษาและจำนวนนักเรียนในเขตตำบลศรีสุขสำราญ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓

[illegible]

๔.๒ สาธารณสุข

มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีสุขสำราญ ตั้งอยู่บ้านสำราญ หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีสุขสำราญ อำเภอบุรณรัมย์ จังหวัดขอนแก่น โดยมีบุคลากรดังนี้

๑. นายสมชาย สุวรรณ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีสุขสำราญ
๒. นางอรสา สาหะเร้ง ตำแหน่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน
๓. นางสาวมะลิวัลย์ มงบุญ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข
๔. นางสาวพิชญาน์ โสภามา ตำแหน่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน
๕. นางลำไพร พานสุวรรณ ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่อนามัย
๖. นางอัมพรจิต ผ่านวงษ์ ตำแหน่ง พนักงานบริการ

ด้านการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

มีอาสาสมัครสาธารณสุขครบทุกหมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑๐ คน รวม ๑๐๐ คน

มีหน่วยบริการ EMS ศูนย์ศรีสุขสำราญ ในการรับ/ส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน

๔.๓ อาชญากรรม

เนื่องจากเป็นพื้นที่ชนบท ประชาชนอยู่แบบปทุมภูมิพึ่งพาอาศัยกัน ปัญหาอาชญากรรมจึงไม่ค่อยมี

๔.๔ ยาเสพติด : หน่วยงานราย

ยาเสพติดปัจจุบันมีอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น วัยทำงาน ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งองค์กรชุมชน ครอบครัว ต้องร่วมกันป้องกันและแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะผลที่ตามมาเป็นปัญหาสังคม และข้อมูลดังกล่าวยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจน

๔.๕ การสังเคราะห์ : หน่วยงานราย (ต้นตอของปัญหาที่เกิดขึ้น) (ที่มา งานพัฒนาชุมชน)

ตาราง การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการ ในเขตตำบลศรีสุขสำราญ พ.ศ. ๒๕๖๖

ประเภท	จำนวนผู้ได้รับการช่วยเหลือ(ราย)	จำนวนเงินที่ได้รับ/เดือน (บาท)
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนชรา	๘๓๔	๓๔๐,๙๐๐
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนพิการ	๑๒๕	๖๘,๘๐๐
เงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพผู้ติดเชื้อ HIV	๘	๔๐,๐๐๐
รวม	๙๖๗	๔๔๙,๗๐๐

หมายเหตุ ข้อมูล ณ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔

ข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

จำนวนผู้พิการ หรือทุพพลภาพทั้งหมด ๑๒๕ คน (ข้อมูลคนพิการ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔)

จำนวนผู้พิการ หรือทุพพลภาพที่ขึ้นทะเบียนใหม่ ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๘ คน

รวมจำนวนคนพิการ (ทั้งตำบล) ๑๓๓ คน

จำนวนผู้ป่วยเอดส์ ๘ คน

จำนวนผู้ป่วยเอดส์ที่ขึ้นทะเบียนใหม่ ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๐ คน

รวมผู้ป่วยเอดส์ (ทั้งตำบล) จำนวน ๘ คน

จำนวนคนชราที่ขึ้นบัญชีผู้รับเบี้ยยังชีพของ อบต.ศรีสุขสำราญ จำนวน ๗๔ คน

จำนวนคนชราที่ขึ้นทะเบียนใหม่ ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๗๔ คน

รวมผู้สูงอายุ (ทั้งตำบล) จำนวน ๘๓๔ คน

๗) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สายตรวจตำบลศรีสุขสำราญ จำนวน ๑ แห่ง เจ้าหน้าที่ประจำ ๓ นาย

อปพร. ให้การบริการในเรื่องที่เดือนร้อนเกี่ยวกับงานป้องกันด้านต่าง ๆ อีก ๕๐ นาย

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง : หน่วยเป็นกิโลเมตร (ที่มากองช่าง)

เส้นทางการคมนาคมติดต่อกันทุกหมู่บ้าน มีถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้านบางเส้นทาง และส่วนใหญ่ถนนลูกรังภายในหมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

ถนนสายหลัก

ถนนลาดยาง (ทางหลวงชนบท) จำนวน ๓ สาย ได้แก่

๑. สายบ้านหนองไหล-หนองแสง เป็นถนนเชื่อมตั้งแต่หมู่ที่ ๕ (บ้านโคกกลาง) เป็นถนนผิวจราจรลาดยางขนาดผิวจราจรกว้าง ๕ เมตร ระยะทางประมาณ ๗ กิโลเมตร อีก ๕ กิโลเมตร(ท่าพระยานรงค์-หนองแสง)

๒. สายบ้านโนนศิลา-บ้านโนนเจริญ เป็นถนนลาดยางเชื่อมตั้งแต่หมู่ที่ ๓(บ้านโนนศิลา) ,หมู่ที่ ๗ (บ้านศาลาหิน), หมู่ที่ ๘ (บ้านโนนเจริญ) ตำบลศรีสุขสำราญ และเชื่อมกับตำบลเมืองแอม เป็นถนนผิวจราจรลาดยางขนาดผิวจราจรกว้าง ๖ เมตร ระยะทางประมาณ ๖ กิโลเมตร

๓. สายบ้านโคกกลาง-บ้านโนนศิลา เป็นถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก

๔. สายบ้านศาลาหิน-ห้วยเตย สุดเขต อบต. ที่บ้านโคกสูง ตำบลเมืองแอม ลาดยางบางส่วน คอนกรีตเสริมเหล็ก บางส่วนและถนนลูกรังบางส่วน ระยะทาง ๓ กิโลเมตร

๕. สายบ้านศรีสุข-ศาลาหิน เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน(ลูกรัง)ระยะทาง ๒ กิโลเมตร

๖. สายบ้านสำราญ - โนนเจริญ เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน(ลาดยาง)ระยะทาง ๑.๘ กิโลเมตร

๗. สายบ้านสำราญ-บ้านแสงสว่าง เชื่อมต่อระหว่างตำบล(สุดเขตตำบล) ระยะทาง ๑.๕ กิโลเมตรเป็นถนนลูกรัง

๘. สายจากบ้านหนองแสง – สุดเขตตำบล เชื่อมต่อตำบลน้ำจืด อำเภอเขาสวนกวาง ระยะทาง ๔ กิโลเมตร

ถนนสายรอง

มีถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ สาย(เชื่อมระหว่างบ้านโนนศิลา-บ้านโคกกลาง)

มีถนนลูกรัง/ดินจำนวน ๑๕ สาย

๕.๒ ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

ไฟฟ้าในครัวเรือน มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ครอบคลุมทุกครัวเรือน ไม่มีครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ เนื่องจากชาวบ้านปลูกสร้างบ้านในพื้นที่การเกษตรและการขยายตัวของชุมชน (ขณะนี้องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญอยู่ระหว่างการดำเนินการประสานไฟฟ้าให้ประมาณการตามงบประมาณ)

๕.๓ การประปา

ทุกหมู่บ้านจะมีการเชื่อมต่อระบบประปาแบบบาดาลในระบบถังสูง เนื่องจากตำบลศรีสุขสำราญไม่ได้อยู่ในเขตชลประทานที่จะสามารถกักเก็บน้ำเพื่อการอุปโภค/บริโภคได้ ทำให้เกิดปัญหาน้ำไม่เพียงพอในฤดูแล้ง

๕.๔ โทรศัพท์

- เดิมมีตู้โทรศัพท์สาธารณะในทุกหมู่บ้าน ปัจจุบันอยู่ในสภาพทรุดโทรมไม่สามารถใช้งานได้ ส่วนใหญ่ประชาชนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการติดต่อสื่อสาร

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

มีที่ทำการไปรษณีย์ประจำตำบล ๑ แห่ง ตั้งอยู่บ้านสำราญหมู่ที่ ๑๐ (ไปรษณีย์รับอนุญาต) การโทรคมนาคมอื่น ได้แก่ การบริการภาคเอกชน ในการติดต่อสื่อสาร เช่น true move ๒ เสา และ AIS ๒ เสา เพียงพอต่อโครงข่ายการให้บริการอย่างทั่วถึงทั้งตำบลปัจจุบันได้มีการเชื่อมต่อโครงข่ายอินเทอร์เน็ตในระบบ mbb และ true internet เข้าถึงทุกหมู่บ้าน และรองรับส่งวัสดุ ครุภัณฑ์ของเอกชนบริการ

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร : หน่วยงานส่งเสริมการเกษตร

หมู่ที่	หมู่บ้าน	พื้นที่(ไร่)	พื้นที่การเกษตร(ไร่)	ที่อยู่อาศัย(ไร่)
๑	ศรีสุข	๑,๐๓๙	๙๗๖	๖๓
๒	สำราญ	-	-	-
๓	โนนศิลา	๒,๔๐๐	๑,๐๖๐	๑,๐๐๐
๔	ท่าพระยาณรงค์	๓,๙๒๔	๓,๘๕๒	๕๒
๕	โคกกลาง	๖,๔๐๐	๖,๑๘๙	๒๑๑
๖	หนองแสง	๒,๘๐๐	๒,๖๐๐	๑๐๐
๗	ศาลาติน	๑,๕๐๐	๑,๑๕๐	๓๕๐
๘	โนนเจริญ	๑,๕๐๐	๑,๔๐๐	๑,๐๐๐
๙	ห้วยเตย	๑.๒๖๓	๑,๑๖๓	๑๐๐
๑๐	สำราญเหนือ	๑,๗๐๐	๑,๕๐๐	๒๐๐

มีแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ตำบล ซึ่งจะรับซื้อพืชไร่ ประเภท อ้อย มันสำปะหลัง และน้ำมันดิบ จำนวน ๖ แห่ง ประกอบด้วย

ลำดับ	ประเภทสินค้าเกษตรที่รับซื้อ	ที่ตั้ง	ชื่อร้าน/เจ้าของร้าน
๑	อ้อย	บ้านศรีสุข	-
๒	อ้อย/มันสำปะหลัง	บ้านโนนศิลา	นายบัณฑิต สอนโว
๓	อ้อย/มันสำปะหลัง	บ้านท่าพระยาณรงค์	นายปรณิธ แสนแก้ว
๔	อ้อย	บ้านโคกกลาง	-
๕	อ้อย/มันสำปะหลัง	บ้านหนองแสง	-
๖	อ้อย/มันสำปะหลัง	บ้านศาลาติน(๒๔)	ร้านมิ่งมงคลพืชไร่
๗	น้ำมันดิบ	บ้านโนนเจริญ	อสค.
๘	อ้อย/มันสำปะหลัง	บ้านสำราญเหนือ	นายบุญสวน ถิวดตา

๖.๒ การประมง

เนื่องจากเป็นพื้นที่ตำบลอยู่นอกเขตชลประทาน อีกทั้งแหล่งกักเก็บน้ำมีน้อย อีกทั้งฝ่ายกักเก็บน้ำยัง ไม่มีการก่อสร้างและการซ่อมแซมหรือไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่จึงไม่มีการส่งเสริมการประมงในพื้นที่

๖.๓ การปศุสัตว์

ปัจจุบันการปศุสัตว์ได้มีการขยายตัวอันเนื่องมาจากราคาผลผลิตทางการเกษตรทางด้านการปศุสัตว์ได้มีราคาสูงขึ้น การบริหารจัดการง่ายและได้ราคาดี เกษตรกรส่วนหนึ่งได้หันมาประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ เช่น การเลี้ยงโคเนื้อ ไก่ ไก่ ไข่ ปลา เป็นต้น เพื่อการจำหน่ายและบริโภคในครัวเรือนและในชุมชน

๖.๔ การบริการ

มีสถานบริการน้ำมัน จำนวน ๑ แห่ง ที่บ้านสำราญ หมู่ที่ ๑๐ (ร้านสากลบริการ)

๖.๕ การท่องเที่ยว

พื้นที่ตำบลศรีสุขสำราญมีทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้ อาจจะเป็นการต่อยอดในเส้นทางลัดเชื่อมต่อยอดระหว่างอำเภอเขาสนกวาง ซึ่งมีสวนสัตว์เขาสนกวาง และเขื่อนอุบลรัตน์ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่น แต่ยังไม่มีการพัฒนาอย่างจริงจัง ให้เป็นรูปธรรมได้

๖.๖ อุตสาหกรรม

- ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบล การดำเนินการส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น การทอผ้า ทอเสื่อกก จะทำกันเป็นกลุ่มหรือไว้ใช้เองในครัวเรือนเท่านั้น โดยใช้เวลารว่างจากฤดูกาลทำนาหรือการเพาะปลูก ซึ่งหาซื้อได้ตามครัวเรือนซึ่งมีราคาไม่แพง

๖.๗ การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ (ที่มำงานพัฒนาชุมชน)

โดยการส่งเสริมขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ เกษตรอำเภอ ปศุสัตว์อำเภอ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภออุบลรัตน์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นและนิคมสร้างตนเองเขื่อนอุบลรัตน์

- กลุ่มผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ	สมาชิกกลุ่ม ๓๐ คน
- กลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	สมาชิกกลุ่ม ๔๐ คน
- กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ทอเสื่อกก	สมาชิกกลุ่ม ๔๐ คน
- กลุ่มทำไม้กวาด	สมาชิกกลุ่ม ๓๐ คน
- กลุ่มฝักอาชีพตัดผม	สมาชิกกลุ่ม ๓๐ คน
- กลุ่มคนพิการ(ผลิตดอกไม้จันทน์)	สมาชิกกลุ่ม ๕๐ คน
- กลุ่มเกษตรกรปลูกผักหวาน	สมาชิกกลุ่ม ๓๕ คน
- กลุ่มเพาะเห็ด	สมาชิกกลุ่ม ๑๐ คน
- กลุ่มทำขนมพื้นบ้าน	สมาชิกกลุ่ม ๒๐ คน
- กลุ่มโคเนื้อ (บ้านท่าพระยาณรงค์ บ้านศรีสุข)	สมาชิกกลุ่ม ๒๗ คน
- กลุ่มปฎิหมักชีวภาพ	สมาชิกกลุ่ม ๒๐ คน

๖.๘ แรงงาน

เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่ปัจจัยการผลิตไม่เอื้ออำนวยที่จะดำเนินการได้ตลอดทั้งปีเพราะพื้นที่ตำบลอยู่นอกเขตชลประทาน ในการเพาะปลูกพืชจะมีการทำไร่หมุนสำหรับปลูก ไร่ย่อย ยางพารา ปลูกข้าว แต่ในฤดูฝนเท่านั้น ส่วนในฤดูแล้งจะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมในเมืองใหญ่ เพราะการเพาะปลูกไม่ได้ผลเนื่องจากน้ำในการทำเกษตรมีไม่เพียงพอ ต้องอาศัยน้ำฝนในการทำเกษตรทำให้แรงงานส่วนใหญ่ต้องย้ายถิ่นชั่วคราวเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัวซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นช่วงฤดูแล้ง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในพื้นที่ตำบลศรีสุขสำราญ ร้อยละ ๑๐๐ นับถือศาสนาพุทธ โดยมีวัดและสำนักสงฆ์ในพื้นที่ตำบลดังนี้

ที่	ชื่อวัด/ที่พักสงฆ์	ตั้งอยู่บ้าน	หมู่ที่	หมายเหตุ
๑	วัดศรีเจริญสุข	ศรีสุข	๑	
๒	วัดศรีบุญเรือง	โนนศิลา	๓	
๓	สำนักสงฆ์เทพนิมิต	โนนศิลา(คุ้มโคกสี)	๓	
๔	วัดท่าเจริญ	บ้านท่าพระยาณรงค์	๔	
๕	วัดอัมพวัน	บ้านโคกกลาง	๕	
๖	วัดจุมพลวราราม	บ้านหนองแสงน้อย	๖	
๗	วัดป่าวิสัยวรรณ	บ้านศาลาติน	๗	
๘	วัดป่าสามัคคีธรรม	บ้านศาลาติน(คุ้ม ๒๔)	๗	
๙	วัดเจริญศรีรัตนมงคล	บ้านโนนเจริญ	๘	
๑๐	วัดศรีมงคล	บ้านห้วยเตย	๙	
๑๑	วัดโพธิ์ศรีสำราญ	บ้านสำราญเหนือ	๑๐	

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ฮีตสิบสองมาจากคำ ๒ คำ คือ ฮีต กับ สิบสอง ฮีตมาจากคำว่า จาริต หมายถึงสิ่งที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาจนกลายเป็นประเพณีที่ดึกดำบรรพ์ ชาวอีสาน เรียกว่า จาฮีต หรือฮีต สิบสอง หมายถึง เดือนทั้ง ๑๒ เดือน ในหนึ่งปีฮีตสิบสอง จึงหมายถึง ประเพณีที่ประชาชนชาวอีสานได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาในโอกาสต่างๆ ทั้งสิบสองเดือนในแต่ละปี ประเพณีทั้งสิบสองเดือนที่ชาวอีสานถือปฏิบัติกันมานั้นล้วนเป็นประเพณีที่ส่งเสริมให้คนในชุมชน ได้ออกมาร่วมกิจกรรมพบปะสังสรรค์กัน เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง และเพื่อความสามัคคีมีความรักใคร่กัน ของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการสืบทอดสิ่งที่ดึกดำบรรพ์มาจวบจนปัจจุบัน ประเพณีอีสานส่วนใหญ่จะมีเอกลักษณ์แตกต่างจากประเพณีภาคอื่นๆ (อาจคล้ายคลึงกับประเพณีของทางภาคเหนือบ้างเพราะมีที่มาค่อนข้างใกล้เคียงกัน)ประเพณีอีสาน ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมล้านช้าง(ประเทศลาว)จึงจะเห็นได้ ว่าประเพณีของชาวอีสาน และชาวลาวมีความคล้ายกัน เพราะมีที่มาเดียวกันและชาวอีสานและชาวลาวก็ไปมาหาสู่กันเป็นประจำ เยี่ยมญาติพี่น้องทำให้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมระหว่างกันด้วย ฮีตสิบสองได้แก่

เดือนอ้าย(เดือนเจียง)-บุญข้าวกรรม

เดือนสาม-บุญข้าวจี่

เดือนห้า -บุญสงกรานต์

เดือนเจ็ด -บุญข้าส๊ะ(ข้าระ)

เดือนเก้า -บุญข้าวประดับดิน

เดือนสิบเอ็ด-บุญออกพรรษา

เดือนยี่ - บุญข้าวคูณลาน

เดือนสี่ - บุญเผาส

เดือนหก - บุญบั้งไฟ

เดือนแปด -บุญเข้าพรรษา

เดือนสิบ -บุญข้าวสาก

เดือนสิบสอง -บุญกฐิน

ครองสิบสี่ หมายถึง ครองธรรม ๑๔ อย่าง เป็นกรอบหรือแนวทางที่ใช้ปฏิบัติระหว่างกัน ของผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง พระสงฆ์ และระหว่างบุคคลทั่วไป เพื่อความสงบสุขร่มเย็นของบ้านเมือง คลองสิบสี่มีหลายแบบหลายประเภท พอจะยกตัวอย่างได้ดังนี้

ครองสิบสี่แบบที่ ๑ - กล่าวถึงผู้เกี่ยวข้องกับครอบครัวในสังคมตลอดจนผู้มีหน้าที่ปกครองบ้านเมือง

คองสิบสี่แบบที่ ๒ - กล่าวถึงหลักการที่พระมหากษัตริย์ทรงปฏิบัติในการปกครองบ้านเมือง และข้อที่ประชาชนควรปฏิบัติต่อพระมหากษัตริย์ และจารีตประเพณีที่พึงปฏิบัติให้บ้านเมืองสงบสุข

คองสิบสี่แบบที่ ๓ - กล่าวถึงธรรมที่พระราชพิธียึดถือปฏิบัติ และเน้นหนักให้ประชาชนปฏิบัติตามจารีตประเพณี และข้อที่คนในครอบครัวพึงปฏิบัติต่อกัน

คองสิบสี่แบบที่ ๔ - กล่าวถึงไปแนวทางฮึดบ้านครองเมือง คือการดำเนินการปกครองบ้านเมืองเพื่อให้บ้านเมืองอยู่เป็นสุขและปฏิบัติตามประเพณี

คองสิบสี่สำหรับพระสงฆ์

คองสิบสี่สำหรับนักปกครอง

คองสิบสี่สำหรับประชาชน

เพิ่มเติม

คอง (ครรลอง) คือแบบแผนหรือแนวทางดำเนินชีวิตคล้ายๆ กับคำฝรั่งหนึ่งว่า "Way of life" แต่คองในที่นี้มุ่งไปทางศีลธรรมประเพณีที่ถูกคิดมากกว่าด้านอาชีพ เห็นจะตรงกับภาคกลางว่า ทำนองคลองธรรม นั่นเอง แต่ชาวอีสานออกเสียงคองเป็นคองไม่มีก้ำ เช่นว่าถ้าทำไม่ถูกผู้ใหญ่ท่านจะเตือนว่า "เฮ็ดบ่แม่นคอง" หรือว่า "เฮ็ดให้ถือฮึดถือคอง"

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น ภาษาที่ใช้ประจำถิ่นคือภาษาอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกในตำบล โดยการส่งเสริมขององค์การบริหารส่วนตำบล

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๒ ป่าไม้ มีทั้งป่าเต็งรัง หรือป่าแดงมีอยู่ทั่วไป มีเขตป่าดงดิบ ป่าเบญจพรรณ และป่าผสมส่วนใหญ่ ได้แก่ ไม้ยาง ไม้ตะแบก ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้เคี่ยม ไม้ซุมแพรง ไม้กันเกรา เป็นต้น

๘.๓ ภูเขา สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงและเนินเขา มีหน้าผาสูงชันซึ่งเกิดจากการแยกตัวของผิวโลก สภาพป่าโดยทั่วไปเป็นป่าเต็งรัง มีลานหินทรายลักษณะแปลกตากระจายอยู่ทั่วบริเวณ

๑. อื่นๆ

๙.๑ แหล่งท่องเที่ยวอื่นตามหมู่บ้าน

ลำดับ	ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	เขตพื้นที่
๑	ถ้ำสีชมพู น้ำตกอ่างเต่า ชลประทาน ป่าชุมชนโคกฮาบ	หมู่ที่ ๖ บ้านหนองแสงน้อย
๒	ถ้ำพระสังคม ศูนย์สาธิตการพัฒนาและรณรงค์การใช้หญ้าแฝก ด้านป่าไม้ที่ ๖ อ่างป่าเตย เศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน	หมู่ที่ ๔ บ้านท่าพระยานรงค์
๓	น้ำตกถ้ำหลวงจันทร์ ป่าชุมชนสาธารณะหัวดุน	หมู่ที่ ๕ บ้านโคกกลาง
๔	ป่าชุมชนค่ายลูกเสือ	หมู่ที่ ๗ บ้านศาลาหิน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

จากข้อมูลในงบประมาณรายจ่ายประจำปีย้อนหลังขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญแยก เป็นรายละเอียด ดังนี้

ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

ตั้งงบประมาณไว้รายรับไว้	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รายรับจริง	๒๑,๗๕๖,๘๑๖.๑๗ บาท
รายจ่ายจริง	๑๘,๘๘๘,๒๓๐.๘๔ บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๖๒

ตั้งงบประมาณไว้	๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รายรับจริง	๒๓,๗๘๘,๒๘๘.๐๘ บาท
รายจ่ายจริง	๒๓,๐๘๕,๓๗๕.๓๘ บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ตั้งงบประมาณไว้	๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รายรับจริง	๒๒,๕๗๐,๘๙๐.๐๘ บาท
รายจ่ายจริง	๒๒,๑๒๙,๑๖๐.๑๗ บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๖๔

ตั้งงบประมาณไว้	๓๑,๙๓๐,๐๐๐ บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๓๑,๙๓๐,๐๐๐ บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๖๕

ตั้งงบประมาณไว้	๓๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ประมาณการรายจ่ายไว้	๓๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๑) เชิงปริมาณ

จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)โดยสรุปดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาตำบล(๒๕๖๑-๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยกำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) รวม ๑๔๔ โครงการ งบประมาณ ๒๔,๑๘๑,๐๐๐ บาท สามารถจำแนกยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
ด้านการพัฒนาคน สังคมที่มีคุณภาพ	๔๕	๔๓
ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๙	๑๘
การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้า การลงทุน	๒๖	๒๖
ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๑๓	๑๓
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๔	๑๐
ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว	๔	๓
การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๒๓	๒๐

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ได้ประกาศใช้ข้อมูลบัญชีงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ มีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อมูลบัญชีงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๑๖๒ โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น ๓๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท

สรุป จำนวนโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาตำบลตำบล เฉพาะปี ๒๕๖๕ กำหนดไว้ ๑๔๔ โครงการ ปฏิบัติได้จริง ๑๓๓ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๓๖ %

จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)โดยสรุปดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น(๒๕๖๑-๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยกำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) รวม ๑๕๐ โครงการ งบประมาณ ๒๗,๕๖๑,๐๐๐ บาท สามารถจำแนกยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
ด้านการพัฒนาคน สังคมที่มีคุณภาพ	๔๗	๔๔
ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๘	๑๖
ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๓๐	๓๐
ด้านเศรษฐกิจชุมชน การค้าและการลงทุน	๑๓	๑๓
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๓	๑๒
ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว	๔	๓
การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๒๕	๒๕

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ได้ประกาศใช้ข้อมูลบัญชีงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ มีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อมูลบัญชีงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

สรุป จำนวนโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๑-๒๕๖๕) เฉพาะปี ๒๕๖๑ กำหนดไว้ ๑๕๐โครงการ ปฏิบัติได้จริง ๑๔๓ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๓๓ %

จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)โดยสรุปดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ รวม ๑๔๙ โครงการ งบประมาณ ๓๓,๕๒๙,๐๐๐ บาท สามารถจำแนกยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
ด้านการพัฒนาคน สังคมที่มีคุณภาพ	๔๙	๔๘
ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๔	๑๒
ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๓๔	๓๔
ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้าการลงทุน	๑๕	๑๒
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๔	๑๓
ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๒๓	๒๓

ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ มีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย แยกเป็นหน่วยงาน ดังนี้ งบประมาณทั้งสิ้น ๓๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

สำนักงานปลัด อบต.	จำนวนเงิน	๑๑,๑๕๒,๕๔๒ บาท
กองคลัง	จำนวนเงิน	๒,๐๙๑,๘๒๐ บาท
กองช่าง	จำนวนเงิน	๔,๐๙๑,๑๔๓ บาท
กองการศึกษาฯ	จำนวนเงิน	๗,๓๘๒,๘๙๕ บาท
งบกลาง	จำนวนเงิน	๗,๗๘๑,๖๐๐ บาท

เชิงคุณภาพ

๑. ปัญหาอุปสรรคที่พบในการประเมินฯ

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ จะไม่ชัดเจนในตัวโครงการ เนื่องจากชุมชน/พื้นที่แต่ละแห่งต้องการไม่เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นด้วยฤดูกาลหรือภัยต่าง ๆ ที่ไม่สามารถกำหนดไว้อย่างชัดเจนได้ทั้งหมด หากตั้งไว้รวมทั้งตำบลจะไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ

๒. การวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่ตรวจพบ

โดยภาพรวมแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)มีผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติค่อนข้างสูง แต่ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน ที่ตั้งไว้ในแผนพัฒนาตำบล จำนวน โครงการ แต่ปฏิบัติได้จริง จำนวน โครงการ ดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น ข้อปัญหา อุปสรรคในการประเมิน ซึ่งถือว่าน้อย ควรแก้ไขโดยการให้คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนให้อยู่ในกรอบของข้อเท็จจริง กล่าวคือไม่ควรที่จะเกินกว่าสถานะการคลังของ องค์การบริหารส่วนตำบล

๓. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผน

ในปีงบประมาณต่อไปการออกแบบแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนนั้น ควรมีข้อซักถามแบบปลายเปิดเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะสามารถระบุได้ว่าความต้องการที่นอกเหนือจากแผนงาน/

โครงการที่ได้ดำเนินการทั้งหมดในปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕ นั้น สรุปผลการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ปรับปรุงและก่อสร้างสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ประชาชน ความสวยงามของบ้านเมือง การระบายน้ำ ป้องกันน้ำท่วม เช่น การก่อสร้างถนน การปรับปรุง บุกเบิกถนน การก่อสร้างอื่นๆ เป็นต้น

๒. ด้านแหล่งน้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านแหล่งน้ำ เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงหน้าแล้ง ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการโดยการ ขุดเจาะบ่อบาดาล ขุดสระน้ำ และจัดหาภาชนะรองรับน้ำ ขุดลอกลำห้วยสาธารณะ เป็นต้น

๓. ด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชน โดยมุ่งพัฒนาอาชีพ และเน้นการรวมกลุ่มเพื่อสร้างรายได้ เช่น การอุดหนุนงบประมาณให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และการฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชน

๔. ด้านสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการพัฒนาสังคม ซึ่งสามารถแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

๕. ด้านสาธารณสุข มุ่งส่งเสริม สนับสนุน การบริการด้านสาธารณสุข ให้ครอบคลุมและทั่วถึง เช่น จัดซื้อวัคซีน, น้ำยา เครื่องพ่นยาป้องกันและกำจัดแมลง สารเคมีต่าง ๆ, อุดหนุนงบประมาณให้กับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีสุข สำราญในการดำเนินการด้านสุขอนามัยต่าง ๆ

๖. ด้านการศึกษา มุ่งส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ให้กับเด็กในชุมชน เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบล อุดหนุนงบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ และอาหารกลางวันให้กับโรงเรียนในพื้นที่ตำบล

๗. ด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณี มุ่งส่งเสริม สนับสนุน ศิลปวัฒนธรรมประเพณีใน ท้องถิ่น เช่น การจัดงานประเพณีของแต่ละหมู่บ้าน และอำเภออุบลรัตน์ ส่งเสริม ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

๘. ด้านกีฬาและนันทนาการ มุ่งส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาระดับอำเภอ การแข่งขันกีฬาของนักเรียน ประชาชน บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการเข้าร่วมการแข่งขันระดับต่าง ๆ

๙. ด้านส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ชุมชน มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนให้หมดไป เช่น โครงการณรงค์และให้ความรู้แก่เยาวชนเกี่ยวกับยาเสพติด

๑๐. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มุ่งเน้นการป้องกันภัยต่าง ๆ ในชุมชน เช่น การฝึกอบรม อพพร. , การจัดซื้อและเปลี่ยนสารเคมีดับเพลิง การจัดตั้งทีมกู้ชีพกู้ภัย EMS เป็นต้น

๑๑. ด้านสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ มุ่งเน้นให้ผู้พิการ ปัญญาอ่อน และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้มีโอกาสที่ดีขึ้น เช่น โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ , สนับสนุนทุนการศึกษาให้กับบุตรผู้มีรายได้น้อย เป็นต้น

๑๒. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มุ่งเน้นการให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย เช่น โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล การให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารกับประชาชน

๑๓. ด้านการเมืองการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการในด้านการเมืองการบริหารที่มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร การให้ประชาชนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น โครงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ให้กับบุคลากร, ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของ อบต. เป็นต้น

๑๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการในด้านทรัพยากรธรรมชาติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยการปลูกต้นไม้ บวชป่า ปลูกป่า สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการปลูกหญ้าแฝกริมคันคลองเพื่อป้องกันการพังทลายของหน้าดิน

๑๕. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ

แผนงาน / โครงการ ที่ได้ดำเนินการทั้งหมดเป็นไปตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนา สรุปได้ดังนี้

การดำเนินงานปี ๒๕๖๕ ยึดกรอบแนวทางตามหลักธรรมาภิบาล คือ หลักคุณธรรม และนิติธรรมหลักความรับผิดชอบ หลักความโปร่งใสและตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เช่น การมีส่วนร่วมของประชาคมหมู่บ้าน / ตำบล ร่วมในการจัดซื้อ / จัดจ้าง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เป็นต้น

๑๖. การพัฒนาด้านอื่นๆ

การพัฒนาด้านอื่นๆ ได้แก่ การพัฒนาด้านการบริหารงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้สามารถดำเนินการไปได้ และให้ทันสมัยตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เช่นการจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

การดำเนินงานในปีที่ผ่านมา นั้น การกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญมีเพิ่มมากขึ้นแต่จำนวนงบประมาณและบุคลากรที่รับผิดชอบงานต่าง ๆ มีอย่างจำกัด ไม่สามารถจ้างแรงงานหรือหาบุคลากรที่มีความรู้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเพียงพอโดยมีข้อระเบียบ กฎหมายกำกับและการตรวจสอบจากหน่วยงานอื่นค่อนข้างสูง ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน ปัจจัยที่จะสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้ ระยะเวลาการจัดทำแผนและหนังสือสั่งการค่อนข้างให้เวลาอย่างจำกัด งานที่ได้ออกมาจึงไม่เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

การบริหารงานไม่ครอบคลุมตามความต้องการของประชาชนได้ในทุก ๆ ด้านอย่างทั่วถึง เนื่องจากข้อจำกัดที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้นทำให้ทั้งปริมาณและคุณภาพไม่เป็นไปตามที่ต้องการ

ประชาชนเกิดความพึงพอใจบางครั้งไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ รอรับเพียงอย่างเดียว

๒.๒ ผลกระทบ

งานที่ปฏิบัติเกิดความผิดพลาดค่อนข้างมากและมีความเสี่ยงสูง ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบต้องรัดกุมและรอบคอบ การรวมการบริหารงานด้านต่าง ๆ ควรมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น ๆ มาดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายและเกิดความปลอดภัยและมีความสุข ความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มภาคภูมิ

ด้านการเมืองไม่ถูกแยกออกจากงานทั่วไปในสำนักงาน สุ่มเสี่ยงต่อความละเมิดและรบกวนของเจ้าหน้าที่ จึงถูกมองจากองค์กรหรือประชาชนภายนอกว่า มีงบประมาณค่อนข้างสูงแต่การปฏิบัติงานนั้นไม่เหมาะสมของเนื้องานและงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ประชาชนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เนื่องจากเคยได้รับการสงเคราะห์จากหน่วยงาน ทำให้ปัญหาบางอย่างไม่สามารถแก้ไขได้ ทั้งจากประชาชนเองและหน่วยงานอย่างทันที่

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไขปัญหา ดังนี้

- ด้านกายภาพ
 ๑. ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ใช้ต้นทุนสูงในการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์
 ๒. ขาดระบบชลประทานในการประกอบอาชีพเกษตร ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อความเสียหาย
 ๓. ป่าไม้ถูกทำลาย สัตว์ป่าลดลงจนใกล้หมดไปจากป่าในพื้นที่
 ๔. ที่ป่าสงวนและที่สาธารณะถูกบุกรุก
- ด้านชีวภาพ
 ๑. เกิดโรคระบาดและแมลงศัตรูพืชเข้าทำลายพืชผล
 ๒. เกิดโรคระบาดในสัตว์เลี้ยง
 ๓. ขาดการพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์
- ด้านเศรษฐกิจ
 ๑. ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง เช่น ปุ๋ย ยา อาหารสัตว์ น้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น
 ๒. ราคาผลผลิตตกต่ำ เช่น ราคาข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา ฯลฯ
 ๓. เกษตรกรมีหนี้สิน ทั้งจากสถาบันการเงินและนอกระบบ อันเนื่องมาจากขาดการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ไม่ดี
 ๔. ค่าครองชีพสูง รายรับน้อยกว่ารายจ่าย
- ด้านสังคม
 ๑. กลุ่ม/องค์กร ในชุมชนขาดความเข้มแข็ง
 ๒. ชุมชนขาดความสมัครสมานสามัคคี ช่วยเหลือเผื่อแผ่ อันเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น วัฒนธรรมนอกชุมชน เกิดการแก่งแย่ง

แนวทางแก้ไข

โดยการต่อยอดจากความรู้ในด้านการประกอบอาชีพ โดยการส่งเสริมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว การรวมกลุ่มที่สามารถพัฒนาให้เป็นรูปธรรมได้ จากการวิเคราะห์สภาพชุมชนแล้วสามารถสรุปการประเมินวิสัยทัศน์ ประชาคมหมู่บ้านสามารถสรุป ความต้องการที่เป็นวิสัยทัศน์และความต้องการของประชาชนในตำบลที่ต้องการได้ดังนี้

- ปัจจัยการผลิตราคาถูก ทำให้เกษตรกรเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพและเพียงพอ
- ผลผลิตทางการเกษตรสูง ก่อให้เกิดผลดีต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยรวม
- มีระบบการบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ เช่น การบริหารจัดการน้ำสู่ระบบและเพียงพอ
- ประชาชนไม่มีหนี้สิน
- ความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันในชุมชนและในระดับตำบล
- สุขภาพดีทั่วหน้า - ชุมชนปลอดภัยปลอดภัย

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุขอยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต

ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับตัวสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกย่องผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สภাপันพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท และ ๓๐๑,๑๙๙ บาทต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๓ THAILAND ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้ เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ ทั้ง ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) เป้าหมายเพื่อนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านโมเดลนี้

ก่อนหน้านี้จะมีการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ นั้น ไทยเริ่มก้าวสู่โมเดลไทยแลนด์ ๑.๐ หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงค่อยปรับมาสู่ไทยแลนด์ ๒.๐ การลงทุนอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และมาสู่ ไทยแลนด์ ๓.๐ มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการพัฒนาของประเทศไทยใน ๓ ช่วงแรกนั้น ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๗% ต่อปี แต่มาถึงจุดหนึ่งหลังปี ๒๕๔๐ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี

เหตุผลสำคัญเพราะไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน และไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง แรงงานไม่ได้มีทักษะจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส ซึ่งในช่วงนี้รัฐบาลต้องการก้าวกระโดดข้ามหุบเหว ซึ่งต้องใช้ความกล้าหาญทางการเมือง และต้องใช้พลังที่เรียกว่าพลังประชารัฐในการขับเคลื่อนไทยแลนด์ ๔.๐

๓ กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น

โดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษี

ให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับटकความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทย์การหลุดออกจากกับटकความไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม

โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงรายได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนาระบบการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน ทั้ง ๓ กลไกขับเคลื่อน “ประเทศไทย ๔.๐” ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับटकประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมากโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับटकจากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมา และต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

Thailand 4.0 & National Human Capital Development

Thailand 4.0

Thailand 4.0 & Learning Society Creation

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัว ได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้แก่ กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ขอนแก่น กลุ่มจังหวัด “ร้อยเอ็ด – ขอนแก่น – มหาสารคาม - กาฬสินธุ์” หรือกลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” เป็นกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีพื้นที่รวมกันประมาณ ๓๑,๔๒๓ ตารางกิโลเมตร (๑๙,๖๓๙,๒๙๖ ไร่) คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖ ของพื้นที่ทั้งหมดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ มีภูเขาเตี้ยสลับทางด้านทิศเหนือของร้อยเอ็ดและขอนแก่น และด้านทิศตะวันออกของจังหวัดกาฬสินธุ์มีเทือกเขาภูพาน

ภาพแสดงที่ตั้งกลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นสารสินธุ์”

ในส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดในเรื่อง ศูนย์รวมกระจายสินค้าโลจิสติกส์, ท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์, ผ้าไหมมัดหมี่ ศูนย์กลางอุตสาหกรรม การค้า การบริการ, ข้าวหอมมะลิ, อุตสาหกรรมพืชอาหารและพลังงาน, โคเนื้อและสัตว์ปีกคุณภาพ, ศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ, ศูนย์กลางประชุมและการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ (ไดโนเสาร์), • ศูนย์กลางการแพทย์และสาธารณสุข เน้นพัฒนาผลิตและผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรอย่างครบวงจร สร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เร่งแก้ไขปัญหาคาราคาเข่งน้ำจากภาวะฝนแล้ง

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์ของการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

๔.๑ วิสัยทัศน์

“ฐานการผลิต การค้า การแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) ที่มีคุณภาพเพื่อความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานทดแทนสู่สากล”

๔.๒ เป้าประสงค์

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ดังนี้

- ๑) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ

๔.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละผลผลิตต่อไร่
- ๒) ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- ๓) ร้อยละของมูลค่าการค้าพืชเศรษฐกิจหลัก

๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๔.๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการผลิต การค้า การแปรรูปพืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- ๑.๒) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปและเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร

และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัด
- ๒.๓) มูลค่าจำหน่ายสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต ประกอบด้วยแผนงาน ดังนี้

- พัฒนาปัจจัยพื้นฐานการผลิตและการค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลัก

- พัฒนาศักยภาพเกษตรกร/ สถาบันเกษตรกร
 - ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก ประกอบด้วยแผนงาน ดังนี้
- ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์หลัก
- พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ/ SME/ เครือข่ายการแปรรูป
 - ๓.๓) พัฒนาการค้าการลงทุนและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก ประกอบด้วยแผนงาน ดังนี้
- พัฒนาปัจจัยและโครงสร้างพื้นฐานการค้า การลงทุน
- ส่งเสริมตลาดการค้าพืชเศรษฐกิจหลัก

๔.๔.๒ ยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัด

- (๑) เป้าประสงค์ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัด
- (๒) ตัวชี้วัด ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (ร้อยละ ๘๕)
- (๓) กลยุทธ์และแนวทาง ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ ดังนี้
 - ๒.๑) พัฒนาปัจจัยการบริหารงานกลุ่มจังหวัด
 - พัฒนาปัจจัยความพร้อมในการปฏิบัติงานของกลุ่มจังหวัดให้สามารถรองรับการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านจำนวนบุคลากร วัสดุ / ครุภัณฑ์ เพื่อการปฏิบัติ
 - ๒.๒) พัฒนาระบบการบริหารการวางแผน
 - พัฒนาและปรับปรุงระบบงานด้านการบริหารจัดการแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดโดยการพัฒนาระบบฐานข้อมูลการเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายการบริหารแผน

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ประจำปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

พันธกิจ

- ๑.เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
- ๒.พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
- ๓.จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- ๔.สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว
- ๕.พัฒนาโครงการช่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
- ๖.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล และเกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน
- ๗.สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน-ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๗ แนวทาง ดังนี้

- ๔.๑ บริหารจัดการ อนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน
- ๔.๒ อนุรักษ์ ปันฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
- ๔.๓ พัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีส่วนร่วม
- ๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- ๔.๕ สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔.๖ ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกโซลาร์ฟาร์ม
- ๔.๗ พัฒนาต้นแบบกิจกรรม / สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อบต. ตามศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๕.๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร
- ๕.๓ ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์เพื่อภาวะสุขภาพ
- ๕.๔ สนับสนุนการพัฒนา รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและนวัตกรรมในพื้นที่
- ๕.๕ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๕ แนวทาง ดังนี้

- ๖.๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับปฐมภูมิ
- ๖.๒ พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
- ๖.๓ สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ
- ๖.๔ สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม) และพัฒนารูปแบบการบริการประชาชน
- ๖.๕ เฝ้าระวัง ป้องกัน โรคอุบัติใหม่และการเผยแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อร่วมกับหน่วยบริการที่มีคุณภาพ

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ได้กำหนดการพัฒนาท้องถิ่น ตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนากระทรวงมหาดไทย แผนพัฒนากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น และแผนชุมชนตำบลศรีสุขสำราญ เพื่อให้นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ซึ่งนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นได้แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ ในวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๕ มีดังต่อไปนี้

๑. เทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์พระประมุข

๒. ประสานงานกับหน่วยงานส่วนราชการภาครัฐและเอกชน รวมถึงการขอรับการสนับสนุนในเรื่องงบประมาณจากหน่วยงานในระดับส่วนภูมิภาคเพื่อนำมาพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานภายในท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า เช่น

๒.๑ ก่อสร้างและปรับปรุงถนนลาดฝุ่นทั้งในหมู่บ้านชุมชนรวมถึงเส้นทางเชื่อมโยงภายในและท้องถิ่นข้างเคียง

๒.๒ ปรับปรุงและพัฒนาระบบโครงข่ายทางหลวงท้องถิ่น

๒.๓ ก่อสร้างปรับปรุงและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้านให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ

๒.๔ จัดหารวมถึงการก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อให้สามารถตอบสนองการทำการเกษตรกรรมและปศุสัตว์ตลอดทุกฤดูกาลตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่อย่างทั่วถึง

๒.๕ จัดให้มีระบบไฟฟ้าแสงสว่างภายในชุมชนและขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึง

๒.๖ ปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริมรวมถึงวางแผนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๓. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๑ เด็กเล็กที่เข้าเกณฑ์เข้าเรียนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง

๓.๒ ประสานงานกับโรงเรียนภายในตำบลเพื่อจัดกิจกรรมการศึกษา

๓.๓ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางศาสนา และวัฒนธรรม

๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค จัดให้มีการจัดการบริการพื้นฐานแก่การดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ความสะอาดโดยพัฒนาปรับปรุงระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพคุ้มค่า

๕. ประสานงานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขเพื่อจัดทำระบบป้องกันโรคติดต่อ ระวังโรคติดต่อและจัดสวัสดิการให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

๖. ส่งเสริมให้มีรถกู้ชีพ(EMS)พร้อมจัดอบรมบุคลากร เพื่อให้บริการประชาชนฟรี และให้การอุดหนุนตำรวจตั้งจุดตรวจร่วมกับอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน (อพพร.) พร้อมจัดหาวัสดุอุปกรณ์การป้องกันภัย

๗. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ และจัดตั้งกลุ่มเยาวชนในตำบล เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆร่วมกัน รวมถึง ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง

๘. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านการดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

๙. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๑๐ บริหารงานกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในท้องถิ่นให้ดีขึ้นโดยลำดับภายใต้ขอบข่ายอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

นโยบายที่ส่งเสริมให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนอย่างแท้จริง ได้แก่

๑.นโยบายสนับสนุนกระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับหน่วยงานราชการในการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานราชการ และส่งเสริมให้ประชาชนมีการร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ในการพัฒนาหมู่บ้านและตำบลของตนเอง

๒.แก้ไขปัญหาความยากจน โดยการส่งเสริมรายได้ให้แก่ราษฎร โดยการฝึกอาชีพ การส่งเสริมการทำอาชีพหลัก การส่งเสริมหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

๓. ยกระดับคุณภาพชีวิต ให้สวัสดิการสังคมสงเคราะห์ การศึกษา และการสาธารณสุข ทั่วหน้าทุกระดับ

๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕. อนุรักษ์ทรัพยากร ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. สร้างจิตสำนึกในการรักษา และป้องกันธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

๗. พัฒนาสิ่งก่อสร้าง โครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำและการคมนาคม

๘. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณสุขปโภค / สาธารณูปการ

๙. สนับสนุนการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๐. สนับสนุนโครงการเมืองไทยใสสะอาด

๑๑. พัฒนาการเมือง การปกครอง

๑๒. สนับสนุนให้มีอุปกรณ์ช่วยเหลือการทำงานในสำนักงาน ให้พร้อมและเพียงพอ สามารถให้บริการประชาชนได้ทันตามความต้องการ

๑๓. พัฒนาการให้บริการประชาชนในระบบเทคโนโลยี การสื่อสาร การใช้อินเทอร์เน็ต

๑๔. การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๕. ส่งเสริมอาชีพและการประกอบอาชีพให้แก่คนยากจนและผู้ด้อยโอกาสที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

๑๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานครอบคลุม และทั่วถึง อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๗. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพทั้งในและนอกระบบ โดยพัฒนาให้มีความรู้คู่คุณธรรม สู้สังคมแห่งการเรียนรู้

๑๘. สงเคราะห์ ช่วยเหลือ และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
๑๙. ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชนพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัยรักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
๒๐. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้บ้าน วัด โรงเรียน และชุมชน ให้เป็นสถาบันทางสังคมที่มีบทบาทหลักในการพัฒนาท้องถิ่นและเพิ่มทุนทางสังคม
๒๑. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
๒๒. พัฒนา ยกระดับมาตรฐานการให้บริการ ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และความปลอดภัย
๒๓. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ดิน น้ำ ป่าไม้) ให้อุดมสมบูรณ์
๒๔. พัฒนาขีดความสามารถการทำงานของบุคลากรให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร ภูมิปัญญา การจัดการความรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรมในการทำงาน
๒๕. พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเพิ่มสมรรถนะในการบริหารจัดการของท้องถิ่นให้คล่องตัวยิ่งขึ้นและรองรับการถ่ายโอนภารกิจ
๒๖. พัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒๗. ส่งเสริมสนับสนุนโครงการตามพระราชดำริและเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และจุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ วิสัยทัศน์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลศรีสุราษฎร์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี ดำรงวิถีพอเพียง การคมนาคมสะดวกสบาย ปลอดภัยยาเสพติด ผลผลิต การเกษตรดี มีคุณภาพ บริหารจัดการด้วยธรรมาภิบาล”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑) ด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ ยกระดับคุณภาพชีวิต ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมทุกช่วงวัย การมีครอบครัวอบอุ่นโดยใช้ธรรมะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ปลอดภัยจากโรคและการสนับสนุนการสังคม สงเคราะห์อย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด

๑. การส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับประชาชนทุกช่วงวัยได้เรียนรู้ตลอดชีวิต
๒. ประชาชนมีสถานที่ประกอบกิจกรรมและเข้าถึงสื่อต่าง ๆ
๓. นักเรียนในพื้นที่มีการส่งเสริมและบำรุงให้เติบโตสมวัยและมีคุณภาพทั้งร่างกายและสติปัญญา
๔. มีวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอ

ค่าเป้าหมาย

เกิดเครือข่าย ภาควิชาสังคมแห่งการเรียนรู้ในระดับตำบล อำเภอ ร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๖๘

กลยุทธ์

๑. เพื่อสนับสนุน พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกระดับทั้งในและนอกระบบ ครอบคลุมทุกช่วงวัย
๒. เสริมสร้างครอบครัวให้เข้มแข็ง มีสัมพันธภาพที่ดี เกิดความอบอุ่นด้วยมิติทางศาสนาและ วัฒนธรรม
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านสาธารณสุข การป้องกัน ควบคุมโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกาย
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการสังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน

เป้าประสงค์

เสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยชุมชนพึ่งตนเอง โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างโอกาสแก่คนยากจนในการประกอบอาชีพทั้งในและนอกภาคเกษตร สงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสในด้านที่อยู่อาศัยในการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัด

๑. การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาตำบลและแผนชุมชนให้สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ
๒. การจัดสวัสดิการแก่คนยากจน ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อและผู้สูงอายุ
๓. การส่งเสริมอาชีพกลุ่ม องค์กร ให้มีศักยภาพและการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม
๔. การจัดหางานและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน
๕. การจัดให้มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน
๖. ส่งเสริมการทำทฤษฎีใหม่เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางพระราชดำริ

ค่าเป้าหมาย

ลดการย้ายถิ่นนอกฤดูการเกษตรและสร้างรายได้ในชุมชนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยชุมชนพึ่งตนเอง
๒. เพิ่มศักยภาพและสร้างโอกาสแก่คนยากจนในการประกอบอาชีพทั้งในและนอกภาคเกษตร
๓. สงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสในด้านที่อยู่อาศัยในการดำรงชีวิต

๓) ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

เป้าประสงค์ เพื่อการบริหารจัดการระบบคมนาคมขนส่งและองค์ประกอบอื่นให้ได้มาตรฐานลดปัญหาระยะที่อาจเกิดขึ้นทั้งจากอุบัติเหตุ อุบัติภัยและภัยทางธรรมชาติ

ตัวชี้วัด การคมนาคม การสาธารณสุขปลอดภัยครอบคลุมในระดับตำบล ร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

คำเป้าหมาย

ลดการเกิดอุบัติเหตุสาธารณะต่าง ๆ ทั้งจากธรรมชาติและทางถนน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการวางผังเมืองและผังชุมชน
๒. การคมนาคมขนส่งและระบบสาธารณสุขปลอดภัยการที่ได้มาตรฐานเกิดความปลอดภัย
๓. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่น

๔) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้าการลงทุน

เป้าประสงค์ เพื่อยกระดับการผลิต การแปรรูป การส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมการดำเนินงานของกลุ่มองค์กรภาคีเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนภายในตำบลให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ

ตัวชี้วัด เกิดผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้มาตรฐานเป็นสินค้าที่ยอมรับ (OTOP) ระดับตำบล

คำเป้าหมาย เกิดรายได้และเป็นที่ยอมรับของและชื่อเสียงของตำบลอย่างแพร่หลาย

กลยุทธ์

๑. พัฒนา ส่งเสริมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด
๒. ส่งเสริมกลไกการตลาด
๓. พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งทั้งในภาคครัวเรือนและภาคการเกษตร
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการค้าการลงทุน

๕) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ เพื่อปลูกฝังประชาชน เยาวชน ให้ตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรทางธรรมชาติในตำบลให้สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับตำบลได้ สิ่งแวดล้อมสะอาด ธรรมชาติสวยงาม

ตัวชี้วัด เป็นตำบลที่มีอัตลักษณ์ที่นำเอาสภาพพื้นที่มาต่อยอดให้เกิดเป็นแหล่งเรียนรู้ ร้อยละ ๘๐ ในปี ๒๕๗๐

คำเป้าหมาย ตำบลศรีสุขสำราญเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้กับชุมชน

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๒. อนุรักษ์ฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้เกิดความสมบูรณ์

๖) การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์ เพื่อให้เกิดระบบการดำเนินงานภายในองค์กรและการเมืองในระดับท้องถิ่นสามารถรองรับการบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

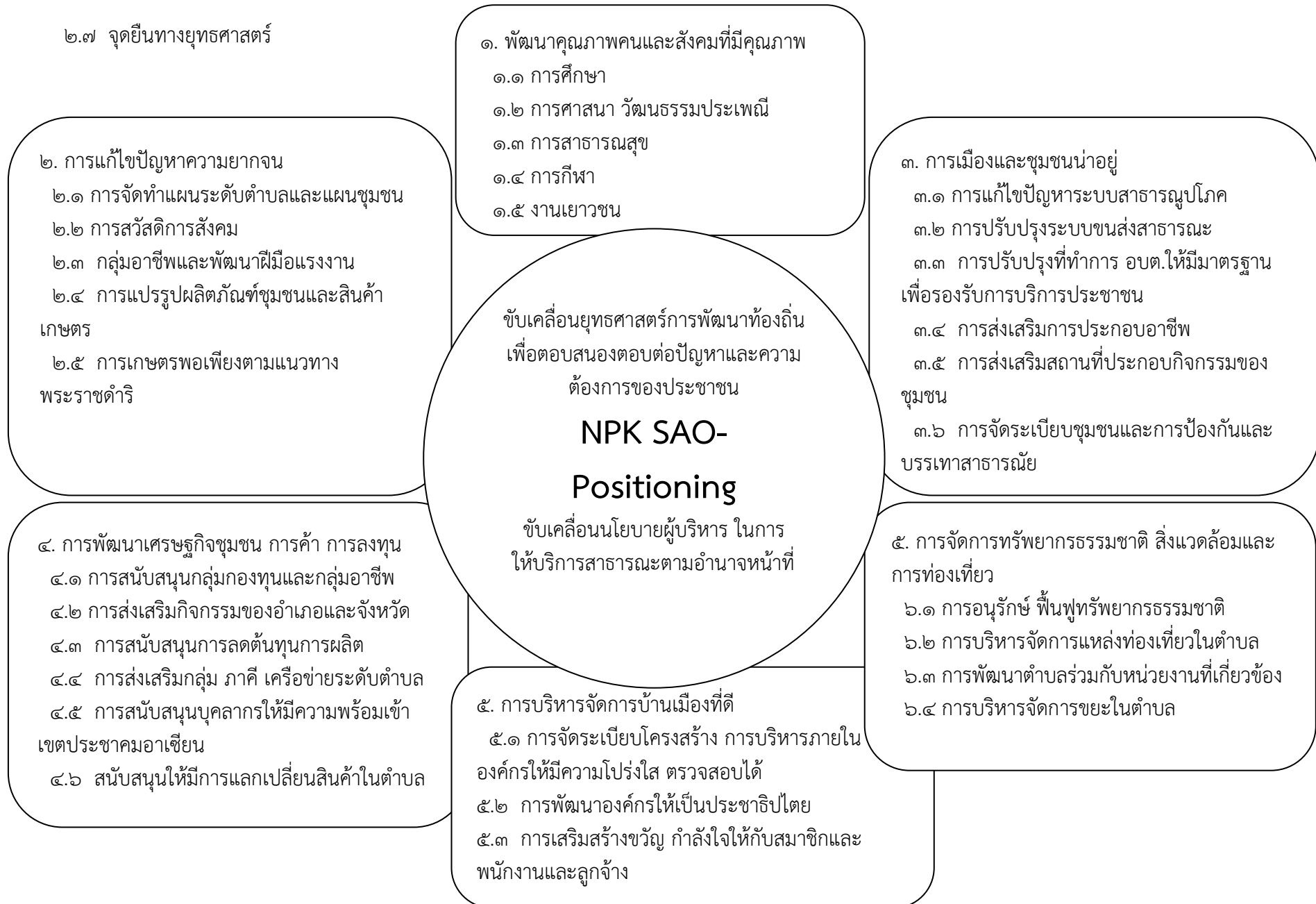
ตัวชี้วัด ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนที่มารับบริการ

คำเป้าหมาย เกิดความพร้อมของบุคลากรในการให้ความรู้ แนะนำและปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง และเกิดความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และมีความเท่าเทียม

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างการพัฒนาการเมืองให้เกิดความโปร่งใส สุจริต เพื่อสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตย
๒. พัฒนาภาวะผู้นำที่มีคุณภาพ จริยธรรมและธรรมาภิบาล
๓. พัฒนาสมรรถนะการทำงานของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ อย่างต่อเนื่อง
๔. พัฒนา ปูปลูกฝังจิตสำนึกของพนักงานเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์การจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT)

วิเคราะห์ศักยภาพจากปัจจัยภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ (Inside out)

จุดแข็ง (S=strength)ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็น
การพัฒนาท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพ (SWOT) ขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strength)		จุดอ่อน (Weakness)	
S๑	มีคำสั่งแบ่งโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลชัดเจน คลอบคลุมอำนาจหน้าที่ตามภารกิจ และสามารถเปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้ตามภารกิจที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือถ่ายโอน	W๑	บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดแคลนไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน
		W๒	ความต้องการ และคาดหวังของประชาชนมีสูงต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนแต่องค์การบริหารส่วนตำบลตอบสนองได้น้อย
S๒	มีแผนพัฒนาที่ชัดเจน และมีการบูรณาการจัดทำแผนการทำงาน ร่วมกับหน่วยงาน หรือส่วนราชการอื่น	W๓	คนในท้องถิ่นมีปัญหาหนี้สินอันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพหรือการดำรงชีวิตประจำวันในอัตราสูง
S๓	มีคำสั่งแบ่งงานหรือการมอบอำนาจการบริหารงานตามลำดับชั้น		
S๔	ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดนโยบายได้เองภายใต้กรอบของกฎหมาย	W๔	พื้นที่ตำบลไม่มีรถโดยสารประจำทางสัญจรผ่านทำให้การเดินทางไม่สะดวก ส่วนใหญ่ประชาชนจะใช้รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ ส่วนตัวหรือจ้างเหมารถรับจ้างทั่วไป
S๕	มีข้อมูลสถิติงบประมาณรายจ่ายเป็นของตนเองซึ่งเป็นเครื่องมือในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในตำบล	W๕	มีระเบียบ/กฎหมายใหม่ๆ จำนวนมากทำให้ทำให้การปฏิบัติของบุคลากรไม่ทันต่อเหตุการณ์
S๖	สภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถออกข้อบัญญัติได้เอง ภายใต้กรอบกฎหมาย	W๖	บุคลากรมีน้อย ทำให้ต้องรับผิดชอบงานหลายอย่าง เกิดการทำงานไม่มีความต่อเนื่อง และมีคุณภาพ เกิดความผิดพลาดบ่อย ประสิทธิภาพในการทำงาน
S๗	สามารถจัดกรอบอัตรากำลังได้เองตามภารกิจและกำลังงบประมาณ		
S๘	ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงทำให้เข้าใจปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง	W๗	ขาดระบบจัดการน้ำใช้อุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร จึงทำให้ขาดแคลนน้ำ
		W๘	การแพร่ระบาดของยาเสพติด เช่น ยาบ้า ยาไอส์ เป็นต้น

-ต่อ-

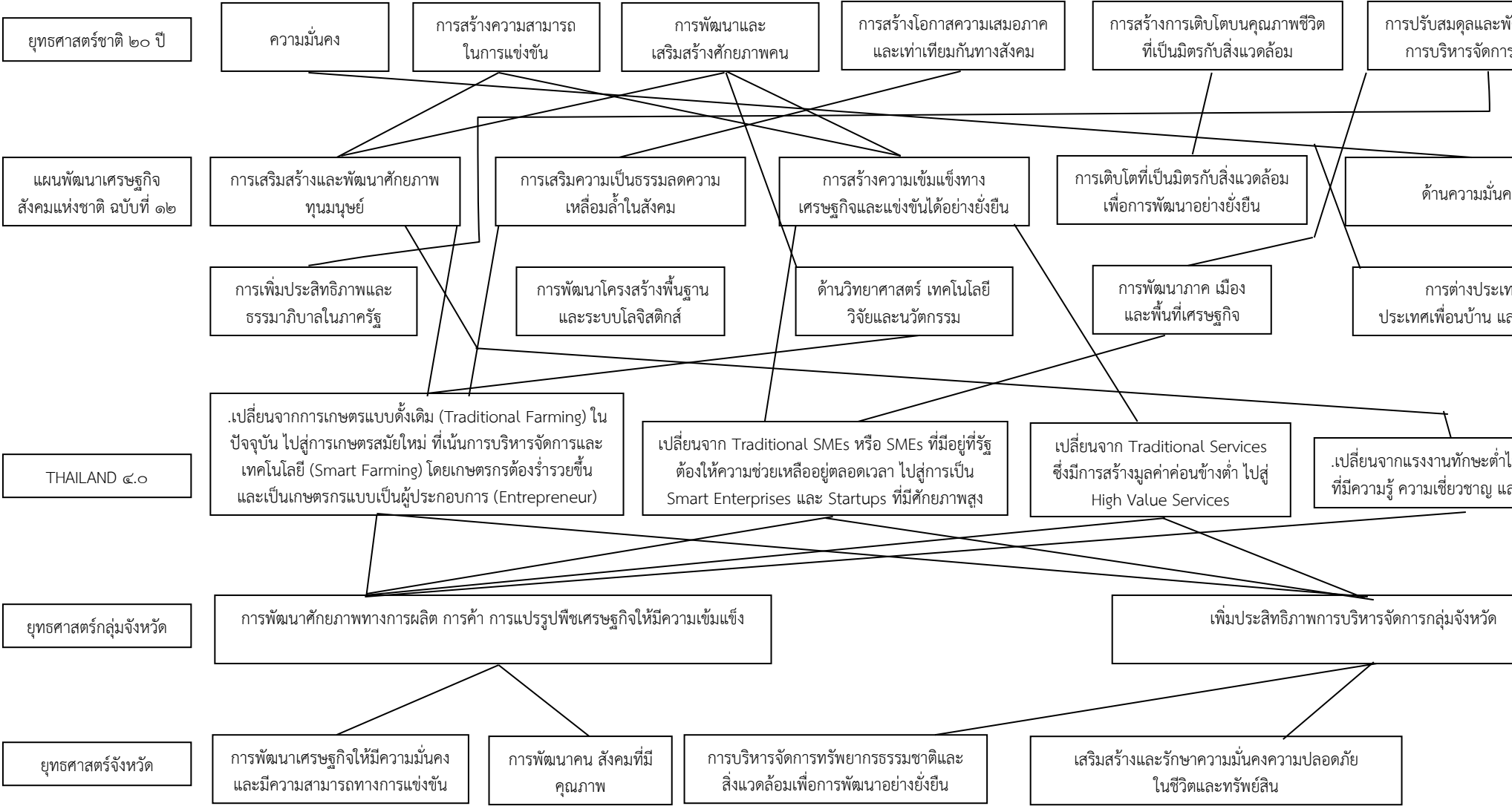
จุดแข็ง (Strength)		จุดอ่อน (Weakness)	
S๙	มีรายได้จากการจัดเก็บรายได้เป็นของตนเอง ทำให้คล่องตัวในการบริหารงาน	W๙	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผน และความไม่เข้าใจสิทธิในการแสดงออกความคิดเห็น
S๑๐	มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ และทันสมัย	W๑๐	ประชาชนยังมีระบบความคิด หรือการประกอบอาชีพแบบเดิมๆ เช่น การปลูกพืชเชิงเดี่ยว ฯลฯ
S๑๑	มีพื้นที่ขนาดตำบลขนาดกลางง่ายต่อการบริหาร และดูแลอย่างทั่วถึง	W๑๑	ปัญหาหลักขโมยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง
S๑๒	เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว	W๑๒	งบประมาณค่อนข้างน้อย ทำให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนยังครอบคลุมไม่ได้เพียงพอ
S๑๓	สภาพของพื้นดิน มีคุณภาพค่อนข้างสมบูรณ์เหมาะกับการปลูกพืชได้ทุกชนิด	W๑๓	ระบบข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ครบถ้วนครอบคลุมในทุกด้าน
S๑๔	กลุ่มองค์กรภาคประชาชนที่เข้มแข็ง และมีการทำงานในระบบของเครือข่าย	W๑๔	ขาดการอนุรักษ์ในขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
S๑๕	มีการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง	W๑๕	เยาวชนขาดความตระหนักในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา
S๑๖	มีระบบสื่อสารและระบบสารสนเทศที่เหมาะสม	W๑๖	ประชาชนขาดความตระหนักในการดูแลและบำรุงรักษาสสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
S๑๗	ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น	W๑๗	อาชีพหลักของคนในชุมชนส่วนใหญ่ทำการเกษตร ต้องอาศัยแหล่งน้ำจากธรรมชาติซึ่งมีไม่เพียงพอ
S๑๘	มีกลไกการบริหารราชการ ประชาคม ภาคประชาชนในทุกชุมชน		

โอกาส (Opportunity)		ภัยคุกคาม (Threat)	
O๑	มีแนวโน้มได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มมากขึ้นตามแผนกฎหมายกระจายอำนาจ	T๑	อำนาจหน้าที่ที่ตามแผนกระจายอำนาจฯ บางภารกิจยังมีความชัดเจน
O๒	แนวโน้มของรายได้ที่ได้รับจัดสรรมากขึ้น ตามลำดับแผนกระจายอำนาจฯ และการจัดเก็บรายได้เองขององค์การบริหารส่วนตำบล	T๒	การให้ความอิสระองค์การบริหารส่วนตำบลจากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับควบคุมดูแลจาก ส่วนภูมิภาค
O๓	สามารถหาแรงงานได้ง่าย ราคาถูก จากประเทศเพื่อนบ้าน	T๓	การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอกับการกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น
O๔	แหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรมีจำนวนมากและเดินทางง่าย		
O๕	ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น	T๔	ภาคเกษตรกรรมมีปัญหาหนี้สิน ขาดทุน คุณภาพต่ำ ผลผลิตทางเกษตรส่วนใหญ่มีราคาตกต่ำ
O๖	ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีกันดี มีความขัดแย้งทางการเมือง ทางความคิดเห็นน้อย	T๕	น้ำมันและปัจจัยการผลิตอื่น ๆ มีราคาแพงอย่างต่อเนื่อง
		T๖	การอพยพแรงงานของคนในพื้นที่ เนื่องจากแหล่งงานรองรับไม่เพียงพอ
O๗	มีวัด สามารถพัฒนาเสริมสร้างความพร้อมให้เป็นแหล่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเยาวชน และประชาชนในตำบล	T๗	ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการศึกษาของ บุตร – หลาน ให้ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
O๘	มีสถานศึกษาอยู่ในพื้นที่ ตั้งแต่ เด็กก่อนวัยเรียน ถึงมัธยมตอนต้น และมีศูนย์การเรียนรู้นอกระบบ ซึ่งมีความพร้อม มีศักยภาพในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง	T๘	ภัยธรรมชาติเนื่องจากพื้นที่ของตำบลมีลักษณะแหล่งต้นน้ำ ฤดูฝนมีน้ำท่วม ฤดูแล้งมีภัยแล้งขาดน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
O๙	มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลครอบคลุมทั้งพื้นที่อย่างเพียงพอ รวมถึงการให้บริการฟรีในเรื่องรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน หรือตามแพทย์นัด	T๙	ความไม่มั่นคงทางการเมืองระดับชาติมีผลต่อการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล

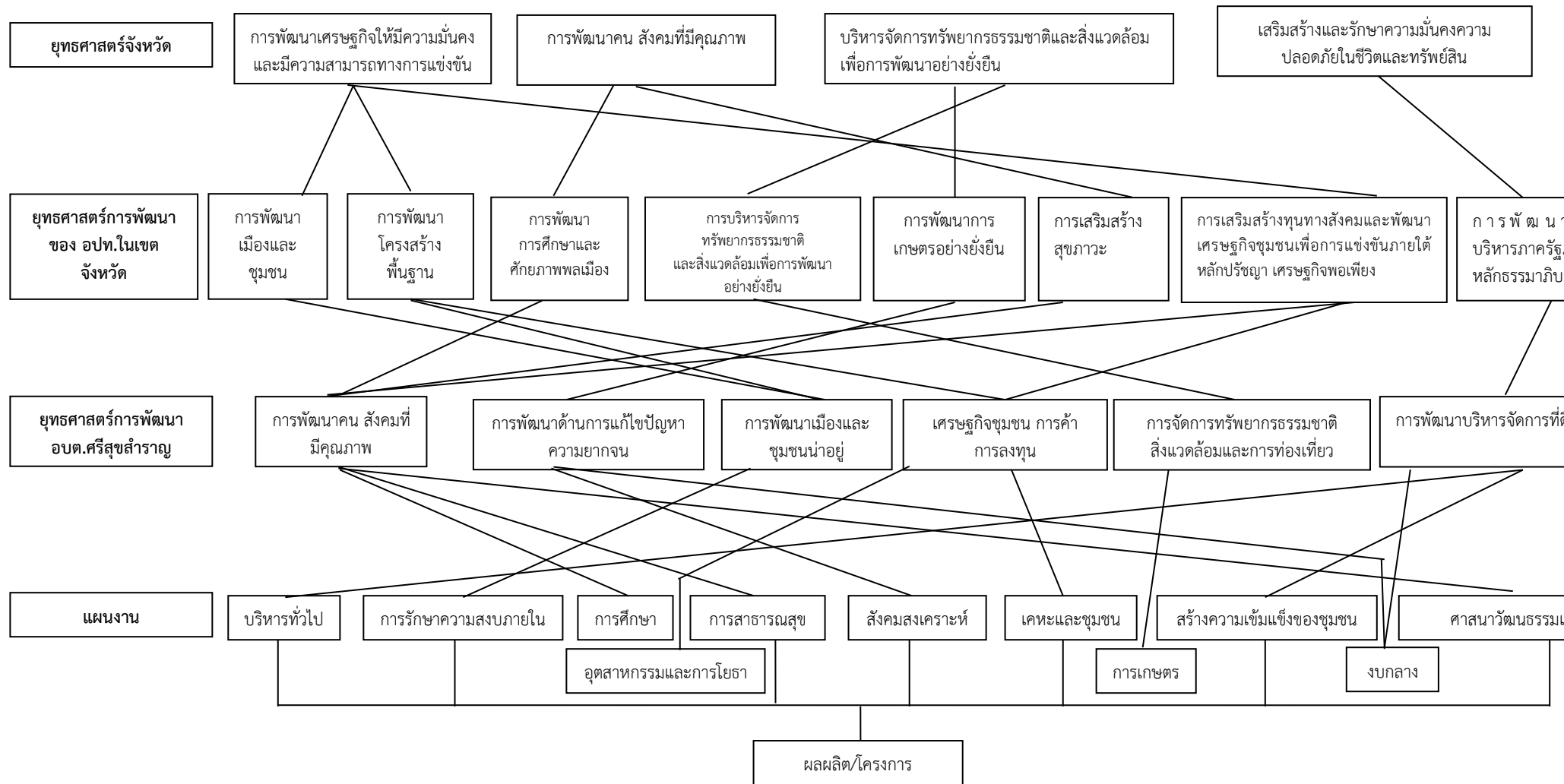
-ต่อ-

โอกาส (Opportunity)		ภัยคุกคาม (Threat)	
O๑๐	การแก้ไขปัญหาคความยากจนและปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล จังหวัดและอำเภอสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล	T๑๐	ผลจากการถ่ายโอนภารกิจทำให้มีงาน/หน้าที่เพิ่มขึ้นแต่ไม่มีบุคลากรมารองรับ
		T๑๑	สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
O๑๑	นำข้อมูลจากการจัดทำเวทีประชาคมจัดทำโครงการ/กิจกรรมหรือสนับสนุนด้านต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน	T๑๒	ประชาชนไม่สนใจ ขาดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ และไม่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่นและของภาครัฐ
O๑๒	มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมทางสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันใช้สันติวิธีเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา	T๑๓	ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องประชาคมอาเซียนทั้งภาษาและวัฒนธรรม
O๑๓	มีความเข้มแข็งทางการเมืองในระดับท้องถิ่นทำให้การบริหารจัดการมีความต่อเนื่อง		

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

สรุปความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒(๒๕๖๐-๒๕๖๔) Thailand ๔.๐ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น และยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบต.ศรีสุขสำราญ	ความสอดคล้อง					
	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับ ที่ ๑๒	Thailand ๔.๐	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่ม จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขต จังหวัดขอนแก่น
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคน สังคมที่มี คุณภาพ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเสริมสร้าง ศักยภาพคน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนา ทุนมนุษย์	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เปลี่ยนจากแรงงานขั้นต่ำ ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและทักษะ สูง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการกลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคน สังคมที่มี คุณภาพ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การเสริมสร้างทุน ทางสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการ แข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแก้ไขปัญหาความยากจน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาทุนมนุษย์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เปลี่ยนจากแรงงานชั้นต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพทางการผลิต การค้า การแปรรูปพืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความสามารถทางการแข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความสามารถทางการแข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบต.ศรีสุขสำราญ	ความสอดคล้อง					
	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	Thailand ๔.๐	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่ม จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่ม จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบต.ในเขตจังหวัดขอนแก่น
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เศรษฐกิจชุมชน การค้า การ ลงทุน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถใน การแข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างการแข่งขันทาง เศรษฐกิจและแข่งขันได้ อย่างยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบ ดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตร สมัยใหม่ ที่เน้นการบริหาร จัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้อง ร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกร แบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพทางการ ผลิต การค้า การแปรรูปพืช เศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้ มีความสามารถทางการ แข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การเสริมสร้างทุนทางสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่รัฐต้องให้ ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่ มีศักยภาพสูง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพทางการ ผลิต การค้า การแปรรูปพืช เศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านความมั่นคง ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพและ ธรรมาภิบาลในภาครัฐ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่รัฐต้องให้ ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่ มีศักยภาพสูง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารจัดการกลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ

